

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
(سورة البقرة: 184)

ଅନୁବାଦ - ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ !
ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜା ରଖିବା (ମଧ୍ୟ
ସେହିପରି) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେପରି
ତୁମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ
(ଏହା) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ
ତୁମେମାନେ (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ନୈତିକ ଦୂର୍ବଳତା
ଜନିତ ତ୍ରୁଟିରୁ) ରକ୍ଷା ପାଇବ ।
(ସୁରା ବକରା : ୧୮୪)

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

3

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:
୫୦୦/-

www.akhbarbadarqadian.in

10 ମାର୍ଚ୍ଚ 2018 10 ହିଜ୍ରି 1397 23 ଶାବାନ୍ 1439

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା
ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍
ମସିହ୍ ପଂଚମ^୩ କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ
ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୋଲିଲ୍ଲାହ୍)
ହୁଜୁର ଅନ୍‌ୱର^୩ଙ୍କ
ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା
ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର^୩ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ଲା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍
କୁହୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ
ଅମ୍‌ରିହି ॥

**ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- କଶ୍ତିନୁହ୍ରେ ‘ହମାରି ତାଲିମ୍’ (ଆମ ଶିକ୍ଷା) ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଂଶ
ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଢ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଶ୍ତିନୁହ୍ (ପୁସ୍ତକଟି) ହିଁ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ ।**

ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଏହା (ଏକ) ନିଦର୍ଶନ ହେବ ଯେ ମୋ ଘରର ଚାରିକାନ୍ଥ ଭିତରେ ରହିଥିବା ନିଷ୍ଠାପର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଏହି
ରୋଗର ମୃତ୍ୟୁରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ ଓ ମୋର ଏହି ସମସ୍ତ ସିଲ୍‌ସିଲା ତୁଳନାତ୍ମକ ରୂପେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲାରେ ତାଉନ୍ (ପ୍ଲେନ୍) ର ଆକ୍ରମଣରୁ
ବଂଚିଯିବ । ଏପରି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

କଶ୍ତିନୁହ୍ ପୁସ୍ତକରୁ ସମ୍ଭବନା ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ମୁଁ ଐଶିଜ୍ଞାନର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ କହୁଅଛି କି ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହେଉଛି ସତ୍ୟ ।
ମୁଁ ଆସକ୍ତା ଦିନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଦେଖୁଅଛି ଯେପରି ସେ ସବୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ) ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ମୁଁ ଏହା
ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି କି ଆମର ଏହି ମହାନ ସରକାରଙ୍କ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଅଟେ କି କିପରି ଲୋକମାନେ
ତାଉନ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ଯଦି ସରକାରଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଟୀକାକରଣର କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ତାଉନ୍
(ପ୍ଲେନ୍)ରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ମିଳେ ତେବେ ସେ ଖୁସି ହୋଇ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହିପରି
ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ଇଶ୍ଵର ମୋତେ ପରିଚାଳିତ କରାଉଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ମହାନ ସରକାରଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଖୁଲାସା ନୁହେଁ । ଆଜିଠାରୁ ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏପରି ବିଶାଳ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ତାଉନ୍ ବିଷୟରେ
ମୋର ପୁସ୍ତକ ବରାହିନେ ଅହେମଦୀୟାରେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସ୍ଵରୂପ ଏ ଖବର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଓ ଏହି ସିଲ୍‌ସିଲା
ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ବୈଭବ ପ୍ରଦାନର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି । ଦେଖନ୍ତୁ ବରାହିନେ ଅହେମଦୀୟା ପୃଷ୍ଠା-
୫୧୮ ଓ ପୃଷ୍ଠା-୫୧୯ । ପୁଣି ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ମହାନ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମିଳିଛି କି
ଇଶ୍ଵର ମୋ ଘରର ଚଉଦିନ ଭିତରେ ଥିବା ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ
ତା ପ୍ରେରିତ ଦୂତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗର୍ବ ଅହଙ୍କାର କରୁନାହାଁନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଉନ୍‌ର ବିପତ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତି
ଦେବ । ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲାରେ ଏହି ସିଲ୍‌ସିଲା ଉପରେ ତାର ବିଶେଷ କୃପା ରହିବ ।
ଯଦିତ କାହାର ବିଶ୍ଵାସରେ ଦୁର୍ବଳତା ବା କର୍ମରେ ହାନୀ ବା ବିଧ୍ଵର ବିଧାନ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ
ଯୋଗୁ, ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାତ ସାରରେ ଥିବ (ତେବେ) କୃତ୍ରି ଏହି ଜମାତରେ ମଧ୍ୟ ଘଟଣା ଘଟିପାରେ ।
କୃତ୍ରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଥିବା ସହିତ ସମାନ । ସବୁବେଳେ ମୁକାବିଲା ସମୟରେ ବହୁଲତାକୁ ଦେଖାଯାଏ ।
ଯେପରି ସରକାର ନିଜେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହା ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି କି ତାଉନ୍‌ର ଟୀକା ଲଗାଇଥିବା (ବ୍ୟକ୍ତି)
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବହୁତ କମ୍ ମରିଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯେପରି କୃତ୍ରି ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ଵାରା ଟୀକାକରଣର
ଆଦୃତତାକୁ ତାହା କମ୍ କରିପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଏହି ନିଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ, ଯଦି ଅନ୍ୟଙ୍କ ତୁଳନାରେ
ବହୁତ କମ୍ ସ୍ତରରେ କାଦିଆନ୍‌ରେ ତାଉନ୍‌ର ପ୍ରଭାବ ହେବ ବା କୃତ୍ରି ଏ ଜମାତର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ
ରୋଗ ଦ୍ଵାରା ମରିଯିବ ତେବେ ଏହି ନିଦର୍ଶନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା କମିଯିବ ନାହିଁ । ସେହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଯାହା
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ହେଉଅଛି ତାହା ମୁତାବକ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଏହା
ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ କି ପ୍ରଥମରୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ବାତୀ ଉପରେ ଥିବା କରନ୍ତୁ । ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଅଟେ ନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜ୍ୟୋତିଷର ବାକ୍ୟ । ଏହା ଜ୍ୟୋତିଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକଟିତ ନା ଅଧିକାରର
ଅଟକଳ ଦ୍ଵାରା । ଏହା ତାର ବାଣୀ ଅଟେ ଯିଏ ତାଉନ୍ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯିଏ ତାକୁ ଦୂରେଇ ମଧ୍ୟ
ପାରିବେ । ଆମ ସରକାର ସେ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏହି ପେଶଗୋଇର ସମ୍ମାନ କରିବେ ଯେବେ ସେ
ଦେଖିବେ କି ଏହା କିଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କି ଟୀକା ଲଗାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଏ
(ଜମାତର) ଲୋକମାନେ କୁଶଳ ମଙ୍ଗଳରେ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକର ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି କି ଯଦି ଏହି
ପେଶଗୋଇଟି, ଯାହା କୋଡିଏ ବାଜି ବର୍ଷ ହେବ ଲଗାତାର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପାଇ ଆସିଛି, ତାହା ପ୍ରକଟ ନହେଲା
ତେବେ ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିନାହିଁ । ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଏହା (ଏକ) ନିଦର୍ଶନ
ହେବ ଯେ ମୋ ଘରର ଚାରିକାନ୍ଥ ଭିତରେ ରହିଥିବା ନିଷ୍ଠାପର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଏହି ରୋଗର ମୃତ୍ୟୁରୁ ସୁରକ୍ଷିତ
ରହିବେ ଓ ମୋର ଏହି ସମସ୍ତ ସିଲ୍‌ସିଲା ତୁଳନାତ୍ମକ ରୂପେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁକାବିଲାରେ ତାଉନ୍ (ପ୍ଲେନ୍)
ର ଆକ୍ରମଣରୁ ବଂଚିଯିବ । ଏପରି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିବ
ନାହିଁ । କାଦିଆନ୍‌ରେ ଭୟଙ୍କର ଧ୍ଵଂସକାରୀ ତାଉନ୍‌ର ବିପତ୍ତି ଆସିବନାହିଁ । ବହୁତ କମ୍ ଓ କୃତ୍ରି । କାଲେ
ଯଦି ଏ ଲୋକମାନେ ସରଳ ହୃଦୟ ଆତ୍ମାନ୍ତେ ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିଆତ୍ମାନ୍ତେ ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ
ବଂଚାଇ ଦିଆଯାଇଥାଆନ୍ତେ । କାରଣ ଧର୍ମର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ଯୋଗୁ ସଂସାରରେ କାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳେନାହିଁ ।
ଏହାର ଦଣ୍ଡ କୟାମତ୍ (ମହାପ୍ରଳୟ) ଦିନ ମିଳିବ । ଏ ସଂସାରରେ କେବଳ ଦୃଷ୍ଟା, ଧୃଷ୍ଟା ଓ ବହୁତ
ପାପ ହେବା ଯୋଗୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ ଓ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ବରଂ
ତୌରାତର କିଛି ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଖବର ଲେଖା ଅଛି କି ମସିହ୍ ମଉଦ୍‌ଙ୍କ ସମୟରେ ତାଉନ୍ ପଡ଼ିବ ।

ବରଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଇଞ୍ଜିଲରେ ଏହି ଖବର ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନବୀମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ
ଗୁଡ଼ିକ ଚଳିଯିବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ । ତତ୍ ସହିତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନେରଖନ୍ତୁ କି ଆମକୁ ଏହି ଐଶି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର
ମୁକାବିଲାରେ ମାନବକୃତ ଉପାୟରୁ ଏକଥାପାଇଁ ବଂଚିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ, ଯଦ୍ଵାରା ଐଶି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିକୁ କୌଣସି
ଶତ୍ରୁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ନ ନେଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ତା ସହିତ ଯଦି ଇଶ୍ଵର ନିଜ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ନିଜେ କୌଣସି ଉପାୟ
ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତି ବା କୌଣସି ଔଷଧ ବତାଇ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଏପରି ଉପାୟ ବା ଔଷଧ ଏହି ନିଦର୍ଶନରେ
କୌଣସି ବାଧା ଦେବନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଛି ଯାହାଙ୍କ ତରଫରୁ ସେହି
ନିଦର୍ଶନ ଆସିଛି । ଯଦି କୃତ୍ରି ଆମ ଜମାତରୁ କେହି ତାଉନ୍ ଦ୍ଵାରା ମରିଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ମନରେ ଏ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ନହେଉ କି ଏହି ନିଦର୍ଶନର ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହାନି ଘଟିବ
ବୋଲି । କାରଣ ପୂର୍ବ ଯୁଗରେ ମୁସା ଏବଂ ଯସୁ ଓ ଶେଷ ଯୁଗରେ ଆମ ନବୀ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ହୋଇଥିଲା କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତରବାରୀ ଉଠାଇଥିଲେ ଓ ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ତରବାରୀ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉ । ଓ ଏହା ନବୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ନିଦର୍ଶନ/ତିହ୍ନୁ
ଥିଲା । ତା ପରେ ମହାନ ବିଜୟ ହେଲା । ଯେବେ କି ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଅଛଲେ ହକ୍
(ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଲୋକେ) ଅର୍ଥାତ୍- ମାନବୀୟତାରେ ତରବାରୀ କରିଆରେ ହତ୍ୟା ହେଉଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ । ଏବଂ ଏତେ ଅଳ୍ପ କ୍ଷତି ହେବା ଦ୍ଵାରା ନିଦର୍ଶନରେ କୌଣସି ଫରକ ପଡ଼ୁନଥିଲା ।
ସୁତରାଂ ସେହିପରି ଯଦି କୃତ୍ରି ଆମ ଜମାତର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ, ଉପର ବର୍ଣ୍ଣିତ କାରଣ ଯୋଗୁ ତାଉନ୍
ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଏପରି ତାଉନ୍ ଦ୍ଵାରା ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ନିଦର୍ଶନରେ କୌଣସି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେବନାହିଁ । ଏହା
କଣ ମହାନ ନିଦର୍ଶନ ନୁହେଁ କି । ମୁଁ ବାରମ୍ବାର କହିଆସୁଛି କି ଇଶ୍ଵର ଏହି ପେଶଗୋଇଟିକୁ ଏପରି ପ୍ରକଟ
କରିବେ କି ସତ୍ୟାନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଶଙ୍କା ରହିବ ନାହିଁ । ସେ
ବୁଝିଯିବ କି ମୋଜେଜ୍ (ତମକ୍ଵାର/ଅଲୌକିକ ଘଟଣା) ରୂପେ ଇଶ୍ଵର ଏହି ଜମାତ୍ ସହିତ ବ୍ୟବହାର
କରିଛି । ବରଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ ଏହାର ଫଳ ଏପରି ବାହାରିବ କି ତାଉନ୍ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଏ ଜମାତ୍
ବହୁତ ବଢ଼ିଯିବ ଓ ଅଧ୍ୟାଧାରଣ ରୂପେ ଉନ୍ନତି କରିବ । ଏହି ଉନ୍ନତିକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଦେଖାଯିବ ଓ
ବିରୋଧିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରରେ ପରାଜୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ନୁଜୁଲୁଲ୍ ମସିହ୍
ପୁସ୍ତକରେ ମୁଁ ଲେଖୁଛି, ଯଦି ଏହି ପେଶଗୋଇ ମୁତାବକ ଇଶ୍ଵର ଏହି ଜମାତ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଜମାତ୍ ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ କରି ନଦେଖାଇବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଅଧିକାର ହେବ କି ସେମାନେ ମୋତେ
ନିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି କହି କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲାନତ୍ (ଅଭିଷାପ)କୁ କିଣି ସାରିଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ
ବାରମ୍ବାର (ବିରୋଧିମାନେ) କୋଲାହଳ ଓ ସ୍ଵର ଉତ୍ତଳନ କଲେ କି ଆମ୍ଭ ୧୫ ମାସ ଭିତରେ ମଲାନାହିଁ ।
ଯେବେ କି ପେଶଗୋଇଟି ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ଏହା କହୁଥିଲା କି ଯଦି ସେ (ଆମ୍ଭ) ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଭୁଲିବ ଅର୍ଥାତ୍
ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଫେରିଆସିବ ତେବେ ସେ ୧୫ ମାସ ଭିତରେ ମରିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେ ଜଳସା
ମୁବାହିସା ଦିନ ୭୦ ଜଣ ସମ୍ମାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିା ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦଜ୍ଞାଲ୍ କହିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ
ରହିବ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କଲା । ନା କେବଳ ଏତିକି ବରଂ ସେ ପଞ୍ଚମ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ରୁପ୍
ରହି ନିଜର ରୁଜୁ (ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ)କୁ ପ୍ରମାଣିତ କଲା । ପେଶଗୋଇର ଆଧାର ଏହା ଥିଲା କି ସେ ଥିା
ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଦଜ୍ଞାଲ୍ କହିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ରୋଜୁରୁ କେବଳ ଏତିକି ଲାଭ ଉଠାଇଲା କି ପଞ୍ଚମ
ମାସ ପରେ ମଲା । ଏହା ଏକଥାପାଇଁ ହେଲା କି ପେଶଗୋଇରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା ଥିଲା କି ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଅକିଦା (ବିଶ୍ଵାସ) ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଥ୍ୟାବାଦୀ ଥିବ ସେ ପ୍ରଥମେ ମରିବ । ତେଣୁ ସେ ମୋ
ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ମରିଗଲା । ଏହିପରି ସେହି ଶୂନ୍ୟ ମିଳିଥିବା ଭବିଷ୍ୟ କଥାଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଇଶ୍ଵର ମୋତେ
ବତାଇଥିଲେ ତାହା ସବୁ ନିଜର ଠିକ୍ ସମୟରେ ପୂରଣ ହେଲା । ତାହା ଦଶହଜାର ସଂଖ୍ୟାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ।
କିନ୍ତୁ ନୁଜୁଲୁଲ୍ ମସିହ୍ ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଛପାଯାଇଛି ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେବଳ
ଦେଢ଼ଶହ ପ୍ରମାଣ ଓ ସାକ୍ଷୀ ସହିତ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

(କଶ୍ତିନୁହ୍, ରୁହାନି ଖଜାଏନ, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୩)

ଖୁଦ୍‌ବା ଇଦୁଲ୍ ଅଜିହା

ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି କି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଚାହେଁ ହଜ୍ ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତୁ ବା ନଯାଆନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁର୍ବାନୀ କରିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଯୋଗୁ ସେହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଶୁ କୁର୍ବାନୀ ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ସେଇଥିପାଇଁ ଏ ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ମୁସଲମାନ ଇଦୁଲ୍ ଅଜିହା, ଯାହା ହଜ୍ ଓ ହଜ୍‌ରତ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଏବଂ ହଜ୍‌ରତ୍ ଇସ୍‌ମାଏଲ୍ ଆ:ସଙ୍କ କୁର୍ବାନୀ ଯୋଗୁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି, ଏଥିରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କୁର୍ବାନୀ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବଳ ପଶୁଙ୍କ କୁର୍ବାନୀ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ଆୟତରେ ଏ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ଅସଲ କଥା ହେଉଛି

ତୁମ ହୃଦୟର ପବିତ୍ରତା ଓ ନିଷ୍ଠା, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମ୍ମାନ କରିଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ, ତାର ଭୟ ଓ ତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ତାର ଅସ୍ତିତ୍ଵକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଯେ ମାରେଫତ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ଓ

ଯେବେ ଏହି ମାରେଫତ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପାପରୁ ବଞ୍ଚିଥାଏ ।

ଜାହିରି ନମାଜ ଓ ରୋଜା, ଯଦି ତା ସହିତ ନିଷ୍ଠା ଓ ସତ୍ୟତା ନଥୁଏ ତେବେ ତାହା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମତା ନିଜ ଭିତରେ ରଖେନାହିଁ ।

ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି କି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଗରିବି ଓ ଅଭାବୀ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ ।

ସକା ମାରେଫତ୍ (ଅଲ୍ଲାଃକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ଜ୍ଞାନ) ବିନମୁତାବୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମୁତାବର ସହିତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ

ତାଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

“ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜମାତ୍ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୁତ୍ତକ ନହୋଇଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ତା ସହିତ କେବେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ” । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ଆମକୁ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍

ଖୁଦ୍‌ବା ଇଦୁଲ୍ ଅଜିହା : ସୟଦନା ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ ଖାମିସ୍^{ଅ.ବ} ପ୍ରକତ୍: 9 ସେପ୍‌ଟେମ୍‌ବର 90୧୭ ଅନୁଯାୟୀ 9 ତରୁକ୍ ୧୩୯୬ ହିଜ୍‌ରି ଶମସି, ସ୍ଵାନ-ମସଜିଦ୍ ବଇତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ, ୟୁ.କେ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ-
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
لَنْ نَبْتَلِيَ اللَّهُ مَلَأَ مَهْمَا وَلَا دِمَاءُهَا وَلَكِنْ نَبْتَلِيهِ
الْفَقْرَ وَمُنْكَرًا كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكْفِرُوا
اللَّهُ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ (38: 1-3)

ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦ ହେଉଛି - (ମନେରଖ) ସେମାନଙ୍କ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ କଦାପି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚେନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଧର୍ମ ପରାୟଣତା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚେ (ବସ୍ତୁତଃ) ଏହିପରି ଭାବେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି । ଯାହାଫଳରେ କି ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ମହିମାଗାନ କରିବ, କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଇଛନ୍ତି ଏବଂ (ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ବିଧିବିଧାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କରୁଥିବା) ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଦାନ କର ।

ଏହି ଆୟତ କୁର୍ବାନୀ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଆୟତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ହଜ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଆୟତ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଏହା ରଖାଯାଇଛି । ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି କି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଚାହେଁ ହଜ୍ ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତୁ ବା ନଯାଆନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁର୍ବାନୀ କରିବା ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଯୋଗୁ ସେହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଶୁ କୁର୍ବାନୀ ଦେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ସେଇଥିପାଇଁ ଏ ଦୁନିଆରେ କୋଟି କୋଟି ମୁସଲମାନ ଇଦୁଲ୍ ଅଜିହା, ଯାହା ହଜ୍ ଓ ହଜ୍‌ରତ୍ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଏବଂ ହଜ୍‌ରତ୍ ଇସ୍‌ମାଏଲ୍ ଆ:ସଙ୍କ କୁର୍ବାନୀ ଯୋଗୁ ପାଳନ କରାଯାଉଛି, ଏଥିରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ କୁର୍ବାନୀ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେବଳ ପଶୁଙ୍କ କୁର୍ବାନୀ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ଆୟତରେ ଏ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ

ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି କି ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ତୁମ ହୃଦୟର ପବିତ୍ରତା ଓ ନିଷ୍ଠା, ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମ୍ମାନ କରିଥାଏ ।

ସୁତରାଂ ଜଣେ ମୋମିନ ଏଥିରେ ଖୁସି ନହୋଇଯାଇ ନିଜ ମୁଁ ଇଦ୍‌ରେ ଏତେ ମୋଟା ଓ ଏତେ ଦାମିକା ପଶୁ କୁର୍ବାନୀ ଦେଇଛି । ଯଦି ତକ୍ଵା (ନିଷ୍ଠା) ନାହିଁ ଓ ଏହି କୁର୍ବାନୀ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ତୁମ ହୃଦୟରେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉନାହିଁ ତେବେ ତୁମେ ଯେତେ ମୋଟା ଓ ଯେତେ ଦାମିକା ପଶୁ କୁର୍ବାନୀ ଦେଇଦିଅ ତାହା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବେକାର ଅଟେ । ଏହି ବିଷୟର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏହାର ଗଭୀରତା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହଜ୍‌ରତ୍ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କ କିଛି ହୁଖୁଲା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି ।

ଏକଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ନାମ ହେଉଛି ନିଜ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସନ୍ନତା ସହିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଦତଳେ ରଖିଦେବାର ନାମ ବା ନିଜକୁ ଜେଭ (ବଳି) ଦେବା ପାଇଁ ପେଶ୍ କରିଦେବା । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ମକ୍କାମ୍ (ଉପାଧ୍ୟାୟ) ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ (ଜ୍ଞାନ) ହାସଲ ପରେ ମିଳିଥାଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ କିପରି ହାସଲ ହୁଏ ? ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜ୍‌ରତ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ଭୟ, ପ୍ରେମ ଓ ସମ୍ମାନର ମୂଳ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ । ତେଣୁ ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ ମିଳିଯାଏ ତାକୁ ଭୟ ଓ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ଓ ଯାହାଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ପ୍ରେମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ପାପରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ଧୂଷତା ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ” । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ତାର ଭୟ ଓ ତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ତାର ଅସ୍ତିତ୍ଵକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ମାରେଫତ୍ (ପ୍ରକୃତଜ୍ଞାନ) ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଯେବେ ଏହି ମାରେଫତ୍ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ବଞ୍ଚିଥାଏ । ପୁଣି ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଏହାଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗୁନହାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । କାରଣ ତାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ଵର ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି “ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ମୋକ୍ଷ ପାଇଁ ନା କୌଣସି ରକ୍ତ ବୁହାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛି ଏବଂ ନା କୌଣସି କୃଷର ଆବଶ୍ୟକ ମଣ୍ଡୁ ଓ ନା

କୌଣସି ପ୍ରକାର କଫାରା ଆମର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି । ବରଂ ଆମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କୁର୍ବାନୀର ଆଶ୍ରିତ ଅଟୁ ସେ ହେଉଛି ନିଜ ମନର କୁର୍ବାନୀ, ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆମ ପ୍ରକୃତି ଅନୁଭବ କରୁଛି । ଏହିଭଳି କୁର୍ବାନୀକୁ ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଇସ୍ଲାମ୍ କୁହାଯାଏ” । ଯେବେ ନିଜ ମନର କୁର୍ବାନୀ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ଜଣେ ସଠିକ୍ ମୁସଲମାନ ହୋଇପାରିବ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି କି “ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜେଭ ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ବେକକୁ ଆଗକୁ ରଖିଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସହିତ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଦେବା” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଏହି ପ୍ରିୟ ନାମଟି ସମସ୍ତ ଶରୀରତର ଆତ୍ମା ଅଟେ ଓ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଜିବନ ଅଟେ । ଜେଭ ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ମନ ଇଚ୍ଛାରେ ଓ ସନ୍ତୋଷତାର ସହିତ ବେକକୁ ଆଗେ ରଖିଦେବା ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ” । ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଓ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସହିତ ନିଜ ବେକକୁ ମନୁଷ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ବା କୁର୍ବାନୀ ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କହିଲେ କି “ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶବ୍ଦ ଏକଥାପ୍ରତି ଇଂଗିତ କରୁଛି କି ବାସ୍ତବିକ କୁର୍ବାନୀ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେମର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । ଆଉ କୌଣସି ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏଥିପ୍ରତି ଖୁଦାତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କହୁଛନ୍ତି *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ* ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ (କୁର୍ବାନୀ) ଗୁଡ଼ିକର ନା ତ ମାଂସ ମୋ ପାଖକୁ ପହଂଚି ପାରିବ ଏବଂ ନା ରକ୍ତ । ବରଂ କେବଳ ଏହି କୁର୍ବାନୀ ହିଁ ମୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚିଥାଏ” । ଏହି କୁର୍ବାନୀ କଣ ? “ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ମୋତେ ଭୟ କର ଓ ମୋ ପାଇଁ ତକ୍ଵା ଗ୍ରହଣ କର” ।

(ଲେକ୍‌ଚର୍ ଲାହୋର୍ ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ- 90, ପୃଷ୍ଠା-୧୫୧-୧୫୨)

ତେଣୁ ଏହି ଫିଲୋସଫିକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏପରି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହା ଭୟାନକ । କିନ୍ତୁ ସେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ମୋତେ ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟଙ୍କର ଅଟେ । ତେଣୁ ତାକୁ ଭୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଭୟ ହେଉଛି

ଏପରି ଯାହା ପ୍ରେମର ଶେଷ ସୀମା ଯୋଗୁ ଜଣେ ତା ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟତାରୁ ନାରାଜ ହୋଇଯିବା ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ପିଲାଙ୍କୁ ଯଦି ମା’ର ଭୟ ଅଛି ଏଥିଯୋଗୁ କି ତା ମା’ ତାଠାରୁ ନାରାଜ ନହୋଇଯାଉ । ଏଥିଯୋଗୁ ନୁହେଁ କି ତା ମା’ କୌଣସି ଭୟଙ୍କର ପଦାର୍ଥ ଅଟେ । ବରଂ ମା’ ପରି ପ୍ରେମ କେଉଁଠାରେ ମିଳେନାହିଁ ଓ ପିଲାଙ୍କର ମା’ ସହିତ ଏକ ବିଶେଷ ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମା’କୁ ନାରାଜ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ । ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ବଡ଼ ବୟସରେ ପହଂଚିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମା’ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଏହା କଦାପି ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ତାଙ୍କ ମା’ ବାପା ତାଙ୍କଠାରୁ ନାରାଜ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜି ରଖିବା ପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି ବା ସାଂସାରିକ ପ୍ରେମକୁ ଆମେ ଦେଖିଛେ ଯାହା ଅସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରେମ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମିକାର ନଖରାକୁ ବରଦାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସାଂସାରିକ ପ୍ରେମିକ କଣ କୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ପ୍ରେମ ଯାହା ଏକ ସମୟରେ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏହା ଦେଖାଯାଇଛି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେମ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏପରି ଅଟେ ଯାହା ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳକୁ ସୁଧାରି ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୟ ଅଛି ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ପ୍ରେମଯୋଗୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମୋକାମ୍ ଓ ସମ୍ମାନ ଯୋଗୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମାରେଫତ୍ ହାସଲ ନହେବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ପ୍ରକୃତ ଭୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ପାପ ଏଥିପାଇଁ କରିଥାଏ କି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମାରେଫତ୍ ତାକୁ ମିଳିନଥାଏ । ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମୌଖିକ ପ୍ରେମର ଦାବୀ ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସାଂସାରିକ ଓ ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଉପରେ ବିକୟ ପାଉଛି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ସାଂସାରିକ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଲାଭ ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଯାଉଛି । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ମାଲିକ ବୋଲି କହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏ ସାଂସାରିକ ମାଲିକ ମାନଙ୍କୁ ଖୁସି କରାଇବା

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୫ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା

ଅହମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ କି ସେଠାରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ କହିପାରିବେ କିମ୍ବା ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା ଓ ରାତିନାତି ପାଳନ କରିପାରିବେ । କେତେକ ଲୋକ ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ଲୋକ (ନିଜ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ) ଗୋପନ ରଖିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନଥାଏ । ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବର୍ଷନା କରିଛି କି ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଓ ସତ କଥା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ଆମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଅଛି କେବଳ ତାହା ହିଁ ଦର୍ଶାଯାଏ କି ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ମୋର ସେଠାରେ ରହିବା ମୋତେ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚାଇଅଛି କିମ୍ବା ପହଞ୍ଚାଇବ ତେବେ ଏମାନେ ତାହା ବୁଝିଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କହିବାରେ କିମ୍ବା ଓକିଲମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ନିଜ କଥାକୁ ଅଧିକ ବତାଇତାଜାଇ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଏଠି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଅହମଦୀ ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ନିଜ ପରିସର ଓ ମାହୋଲରେ ଏକଥା ବତାନ୍ତୁ କି ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ୍ କଣ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ, ତାର ଚରିତ୍ର, ତାର ଉପାସନାର ସ୍ତର ଏପରି ହେଉ ଯଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନକୁ ସେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଥିବେ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଯେଉଁଠି ଅହମଦୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଭିନ୍ନ ରହିବେ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତର୍କିଲ୍ କରିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଯିବ ।

ଖୁଲାସା ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍^{ଅ.ବ} (ପ୍ରବଚ୍ତ: ୬ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ୬ ଶାହାଦତ୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ଦ୍ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଅ.ବ କହିଲେ- ସ୍ଵେନ୍ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଗୋଟିଏ) ଦେଶ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହା ଯୁରୋପର ଦୁର୍ବଳ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ, ଜୀବନଜୀବନ ଶୈଳୀର ସ୍ତର ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁରୋପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ଉଦାହରଣସ୍ଵରୂପ ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ, ହଲାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଇଲଣ୍ଡ ତୁଳନାରେ ଏହାର ସ୍ତର ନିମ୍ନମାନର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହାସତ୍ତ୍ଵେ ପାକିସ୍ତାନ ତୁଳନାରେ ଏହି ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥା ବେଶ୍ ସୁସ୍ଥ ଅଟେ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ପାକିସ୍ତାନୀ କାରବାର ଓ ବାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଚାଲିଆସିଥାନ୍ତି । ଯେପରିକି ଅହମଦିମାନଙ୍କ କଥା ରହିଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାକିସ୍ତାନ ଛାଡ଼ିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧନ ଓ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ଧର୍ମକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିନପାରିବା ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ନିଜ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତ ଆଣିବା ଅଟେ । ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହି କଥା କହି ଆସାଇଲମ୍ ନେଇଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଵାଧୀନାଧିକାର ହେବାର ଭିଜା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି କି ଅହମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ କି ସେଠାରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ କହିପାରିବେ କିମ୍ବା ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା ଓ ରାତିନାତି ପାଳନ କରିପାରିବେ । କେତେକ ଲୋକ ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ଲୋକ (ନିଜ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ) ଗୋପନ ରଖିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନଥାଏ । ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବର୍ଷନା କରିଛି କି ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଓ ସତ କଥା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ଆମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଅଛି କେବଳ ତାହା ହିଁ ଦର୍ଶାଯାଏ କି ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ମୋର ସେଠାରେ ରହିବା ମୋତେ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚାଇଅଛି କିମ୍ବା ପହଞ୍ଚାଇବ ତେବେ ଏମାନେ ତାହା ବୁଝିଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କହିବାରେ କିମ୍ବା ଓକିଲମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ନିଜ କଥାକୁ ଅଧିକ ବତାଇତାଜାଇ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଅଟଳ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନା କି ନିଜ ବୟାନ ବଦଳାଇବା ଯଦ୍ଵାରା ତୁମେ ମିଛ କହୁଥିବାର ପ୍ରମାଣନକୁ ସମୟେ ହେବ । ଜଣେ ଅହମଦି ତ ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ମିଛ କହିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ମିଥ୍ୟାବଚନକୁ ଶିରକ୍ କରିବା ସମତୁଲ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ଅହମଦିଠାରୁ କଦାପି ଏହି ଆଶା କରାଯାଇନଥାଏ କି ସେ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଆଉ କହା ସହ ସମତୁଲ୍ୟ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥାଏ କି ମୁଁ ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଜ୍ ଦାସତୁର ଦାକ୍ଷିତ ଅଟେ ଏବଂ ଯୁଗର ସୁଧାରକ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ଵ ଓ ମେହେଦି ମଉଦ୍ଵ ଆ.ସଜ୍ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏହି ମୂଳ ପାଦ ଯେଉଁଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଏକେଶ୍ଵରବାଦର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ବଂଚିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆତ୍ମପତ୍ଵନ କରିବା ଉଚିତ୍ କି ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଆମ ଦ୍ଵାରା ଏଭଳି କୌଣସି ହରକତ୍ ହୋଇନଯାଉ ଯାହାକି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ବିରାଟ ପାପି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଦେବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ବିଶ୍ଵାସର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଜନ୍ମପାଟି ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛେ ତେବେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଅହମଦିୟତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ଅନ୍ତେ ଆମକୁ କେଉଁ ଜିନିଷକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ତାହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ନୁହେଁ ତେବେ ଆମେ ସେହି ଲକ୍ଷ ହାସଲ କରି ନାହେଁ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ ନେଇ ଆମେ (ନିଜ) ଦେଶରୁ ପାଦ କାଢ଼ିଥିଲେ । ଯଦି ତାହା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅଟେ ତେବେ ଆମେ ପଲାଇନ (ହିଜ୍ଠରତ୍)ର ଲକ୍ଷ ହାସଲ କରିନେଇଛେ ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ନିରନ୍ତର ଆମ ସହିତ ରହିଥିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ ଭିତ୍ତି ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାଏ ଏବଂ ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଆମେ ନିଜର (ପ୍ରକୃତ) ଲକ୍ଷ ମଣୁଥାଉ ତେବେ ଆମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ ଏକ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵୀକାର କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକେ କଦାପି ତାହାର ଶିରକ୍ କରି ନଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜନ୍ମର ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ହୋଇଥାଏ । ଆମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ତାହାର ଚାକଟକ୍ୟରେ ମସଗୁଲ୍ ହୋଇଯିବା ଆମର ଲକ୍ଷ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ କହିବା ମୁତାବକ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ତେବେଯାଇ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବା । ଏହି ସଂସାରକୁ ଆସିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିପାରିବା । ଏହି ସଂସାର ଓ ତାହାର ଏଣ୍ଟିମ୍ପା ତ ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ କାରଣ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ ଧର୍ମ ଓ ସଂସାରର ସୁଖରୁ

ବଂଚିତ ରଖୁନଥାନ୍ତି । ବରଂ ସେ ଆମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି କି ମୋ'ଠାରୁ ଇହ ଓ ପରକାଳର ଏଣ୍ଟିମ୍ପା (ମଙ୍ଗଳ) କାମନା କର । ଯେପରିକି ସେ କୁହନ୍ତି- ରବ୍ବନା ଆତିନା ଫିଦ୍ଦୁନୁୟା ହସନତତ୍ତ୍ଵି ଓ ଫିଲ୍ ଆଖ୍ଵରତ୍ ହସନତତ୍ତ୍ଵି ଓକିନା ଅଜାବନ୍ ନାର୍ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ଵ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ମଣିଷ ଆତ୍ମସତ୍ତ୍ଵେ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ିଥାଏ । ପ୍ରଥମ ସଂସାରର କ୍ଷଣସ୍ଵାୟୀ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଓ ପରାକ୍ଷାର ଝଡ଼ ଆସିଥାଏ ସେଥିରୁ ବର୍ତ୍ତି ରହିବା ଦ୍ଵିତୀୟ ମସ୍, କୁଳର୍ମ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୋଗ ଯାହାକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ, ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ସଂସାରର (କ୍ଷଣସ୍ଵାୟୀ) ସୁଖ ଏହି କି ଯେ, ତାହା ଶାରୀରିକ ହେଉ ଅବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ମସ୍, ଅପନିୟା ଓ ଅପକର୍ମରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା । ପ୍ରକୃତରେ ରବ୍ବନା ଶବ୍ଦରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ସୁଖ ଲକ୍ଷଣ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ରବ୍ବନା କୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୋ ଅଲ୍ଲାହ! ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ରବ୍ବନା ଶବ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ କି ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ମଣିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ଏହି ପରାକର୍ମୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଶରଣକୁ ଆସିଅଛି । ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକୃତ ନମ୍ରତା ଓ ଦରଦ ବ୍ୟତୀତ ମଣିଷ ହୃଦୟରୁ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇନଥାଏ । ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ଅସଲରେ ମଣିଷ ନିଜର ଅନେକଗୁଣାଏ ପ୍ରଭୁ ତିଆରି କରି ବସିଥାଏ, ନିଜର ବାହାନା ଓ ଛଳନା ଉପରେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରଣା ଥାଏ ଏବଂ ତାହା ହିଁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ଯଦି ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ ବାହୁକର ଉପରେ ଗର୍ବ ଥାଏ ତେବେ ତାହା ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ଯଦି ତାହାକୁ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅହଂକାର ରହିଛି ତେବେ ତାହା ହିଁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ତେବେ ଏହିପରି ସହସ୍ର ମାଧ୍ୟମ ତାହା ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଯେପରିକି ସେସବୁକୁ ବର୍ଜନ କରି ଓ ସେଥିରୁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ପ୍ରକୃତ ଓ ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ରବ୍ବନାର ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରଦ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ତରଳାଇବା ପରି ଶୂରରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇନାହିଁ ସେପରିକି ପ୍ରକୃତ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବୁଝିନଥାଏ । ପ୍ରକୃତ ରବ୍ବନା ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରଦ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ତରଳାଇବା ପରି ଶୂର ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଏହି ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ବୁଝିଥାଏ କି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରବ୍ବନା କହୁଅଛି ତେବେ ମୁଁ ଏକ ଏପରି ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଡାକୁଅଛି ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତା, ତେବେଯାଇ ସେ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଭୁ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ) ଚିହ୍ନିଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ମନସ୍କାମନା ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ତରଳ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଶୂରର ସହିତ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ପାପ ସ୍ଵୀକାର କରି କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରି ରବ୍ବନା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ଓ ଅସଲ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଅଟ କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣା ଯୋଗୁଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ସ୍ଵୀକାର କରିଥାଏ ଏବଂ କୁହେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ପିତୁଳା ଓ ଉପାସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଜନ କରି ନିଷ୍ଠାପର ହୃଦୟର ସହିତ ତୁମକୁ ନିଜର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵୀକାର କରି ତୁମ ଶରଣରେ ଆସୁଅଛି ।

ଅତଃ ଏହା ଅଟେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯାହାକି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ଵ ଆ.ସ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କି ଆମେ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା, ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଓ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏପରି ନିଜ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତେବେ ସଂସାରର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସହିତ ପରକାଳର ଏଣ୍ଟିମ୍ପା ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ବରଂ ସଂସାରର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ମଣିଷ ପରକାଳର ଏଣ୍ଟିମ୍ପା ହାସଲ ହେବା ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ, ଯଦ୍ଵାରା (ସେ) ସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ସଠିକ୍ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବ । କାରଣ ଅସୁସ୍ଥ ମଣିଷ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉପାସନା ହିଁ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିନଥାଏ । ଧନ ଥିଲେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି କୁରବାନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଲାଭ ହୋଇପାରିବ ।

ସୁତରାଂ ଏହି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଉପାସନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମକୁ ଏକଥା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହା ସେତେବେଳେ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନିଜ ଜନ୍ମ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାହତାଲା କୁହନ୍ତି- ଓମ୍ବା ଖଲକତୁଲ୍ ଜିନ୍ଦ୍ଵା ଓଲ୍ ଇନ୍ସା ଇଲ୍ଲା ଲିୟାକୁଦୁନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଜିନ୍ଦ୍ଵା ଓ ମାନବକୁ କେବଳ ନିଜ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

ହଜୁର ଅନସ୍ଵର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅତଃ ଯେତେବେଳେ (ଆମେ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ନଜର କରିଥାଉ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ପରେ ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ଆମକୁ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ଚାଣିନେଇଯାଏ ତାହା ଏହି କି ଯେ, ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କୁ କଦାପି ପାସୋରି ଯାଅନାହିଁ । ତୁମର ସାଂସାରିକ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାରୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ନା କଦାଚିତ୍ ସାଂସାରିକ କାମନା ପୂରଣ କରିବା ତୁମର ଲକ୍ଷ ହେବା ଉଚିତ୍ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ଵ ଆ.ସ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି-

ଅଲ୍ଲାହତାଲା କୁହନ୍ତି ଆମେ ଜିନ୍ଦ୍ଵା ଓ ମାନବକୁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ କି ସେ ମୋତେ ଚିହ୍ନକୁ

ଏବଂ ମୋର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ । ଅତଏବ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କରି ହୋଇଯିବା ଅଟେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ମଣିଷକୁ ଏହି ସ୍ତର ହାସଲ ନାହିଁ କି ସେ ନିଜ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ ସ୍ୱୟଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ କାରଣ ମଣିଷ ନା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଏହି ଧାରାପୁଷ୍କୁ ଆସିଅଛି ନା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଯିବ । ବରଂ ସେ ସେହି ପରାକର୍ମୀ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏକ ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ଯେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମଣିଷକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଏକ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ କେହି ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝନ୍ତୁ ଅବା ନବୁଝନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନିଃସନ୍ଦେହ ମଣିଷ ଜନ୍ମର ଲକ୍ଷ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲିନୁ ହୋଇଯିବା ଅଟେ ।

ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଏହି ଲକ୍ଷକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖେ ତେବେଯାଇ ସେ ପ୍ରକୃତ ମୋମିନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସଂସାରର ଏଣ୍ଟ୍ରିମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ସାଜିଥାଏ । ଅତଃ ମଣିଷର ଶାରୀରିକ ତଥା ମାନସିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ, ତାହାର ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଚଳିତ ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ଉଦ୍ଭାବନମାନ ତାହାକୁ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଭ୍ରମିତ କରିନଦେଉ

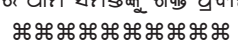
ହଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅହେମଦିମାନେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅକ୍ଷୟକାଳ ଯୁଗ ଅତିବାହିତ ହେବାପରେ ଇସଲାମର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସମୟରେ ଉଦୟ ହେବ । ଯେ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଅନ୍ଧାରରୁ ଆଲୋକମୟ ପଥକୁ ଆଣିବା ସହିତ ଅଣମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସହ ଅବଗତ କରିବେ ।

ଏହି ପାଠ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆସି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ସେମାନେ ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅହେମଦିମାନେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପର୍କିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ସହ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିର ଅମଳ, ତାହାର ଚରିତ୍ର, ଉପାସନାର ସ୍ତର ଏଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ କି ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବ । ଏହା ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସ୍ଥଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରୁଥିବ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରର ମାର୍ଗ ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ସହାୟ ହେବ । ଅତଃ ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ରହିଛି କି ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଜନ୍ମର ଲକ୍ଷକୁ ବୁଝିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝିବା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବା । ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ସହ ଅବଗତ କରିବା କି ସଂସାରର ଏଣ୍ଟ୍ରିମ୍ୟ ଯାହାକି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମାର୍ଗ ଆପଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନା କି ସେଥିରେ ସାମାଲଟି ଧ୍ୟାନପୁଖେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ।

ହଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଆଜକୁ ୪/୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବିଶ୍ୱର ଏଭଳି ଧ୍ୟାନପୁଖ ହେବାର କଳନା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏକଥା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଜି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଯେପରି ଧ୍ୟାନ ହେବା ମାର୍ଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଏମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି କି ପାଠ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଦେବ । ଯଦି କିଛି କ୍ଷତି ଘଟିଲା ତେବେ ତାହାର ପୂରଣ ସେମାନେ କରିଦେବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧର ଭୟଙ୍କର ତାଣ୍ଡବର ଚାଲିବ ସେତେବେଳେ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦୃତ ଦେଶମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଦେଶ ଯାହାର ଅର୍ଥନୀତି ଏତେଟା ସୁଦୃତ ନୁହେଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସଂକଟାପର୍ଷ ଅବସ୍ଥାକୁ ଚାଲିଯିବ । ଅତଃ ଯେଉଁସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦିମାନେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ଅମଳ ଓ ଦୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରନ୍ତୁ କି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ କୃପା ହିଁ ବିଶ୍ୱକୁ ଧ୍ୟାନ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ତଥ୍ୟ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯାହାକି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେଲେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, କେବଳ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ ତାହାକୁ ଇହ ଓ ପରକାଳର ଏଣ୍ଟ୍ରିମ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ, ନା ସେ ନର୍ଜର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ବରଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆମ ଉପରେ ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ପକାଇଛି କି ନିଜ ଜୀବନ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଗତି ତୋଳିବା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି-

ମନେରଖ କେବଳ ବୟତ କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ହାସଲ ହୋଇନଥାଏ । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ପ୍ରଚଳିତ ରୀତିପ୍ରଥାରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇନଥାନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବୟତର ମର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟତ କରିବା ରୀତିପ୍ରଥା ବ୍ୟତିତା ଅନ୍ୟଥା କିଛି ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କି ବୟତର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏହି କି ଯେ (ତୁମେ) ଧର୍ମପରାୟଣ ହୋଇଯାଅ । ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବେଶ୍ ମନଯୋଗର ସହିତ ପାଠ କର ଏବଂ ତାହର ମର୍ମ ବୁଝି ତାପରେ ଅମଳ କର କାରଣ ସୁନ୍ନୁତୁଲ୍ଲାଃ (ଅଲ୍ଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାୟନ) ଏହା ଅଟେ କି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା କେବଳ କହିବା ଓ କଥାରେ ଖୁସି ହୋଇନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରୁ ସେ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା । ଏହା ଏକ ଏପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ କି ଆମେ ଦେଖୁଥାଉ କି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ କେବଳ କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ସଜୋଟ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନ୍ତର ରହିଥାଏ କି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବେଶ୍ ମନଗତା କଥା କହିଥାଏ କିନ୍ତୁ କିଛି ଅମଳ କରିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ମୁକାବିଲାରେ ଜଣେ ସଜୋଟ ମୁସଲମାନ ବଡ଼ପଣିଆ କଥା କହିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହି ଅମଳ କରିଦେଖାଇଥାଏ । ଅତଃ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ଦେଖନ୍ତି କି ମୋ ଭକ୍ତ ମୋର ଉପାସନାରେ ମଗ୍ନ ହେବା ସହିତ ମୋ ଖାତିର୍ ମୋ ସୃଷ୍ଟି ସହ ନମ୍ର ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଦେବଦୂତ ତାହା ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେପରିକି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରହିଛି ସେ ସଜୋଟ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ୍ କରି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ସେ ସଜୋଟ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସଂସାରର ଏଣ୍ଟ୍ରିମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପକୃତ ହେବା କି ତାହା ପରକାଳର ଏଣ୍ଟ୍ରିମ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସହାୟ ହେବ । ଆମେ ନିଜ ଉପାସନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ହେଉ । ଧର୍ମ ପାଇଁ ଆମେ ନିଜ ଜନ୍ମମାଟିରୁ ପାଦ କାଟିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛେ ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମେ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳକାରୀ ହେବା । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ଏହାର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ପୃଷ୍ଠା- ୬ ର ଅବଶିଷ୍ଟା...

ଓ ପବିତ୍ରତା ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଉ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଏହି ଜମାତ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଚାହୁଁଛି” ।

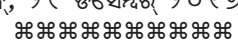
ତେଣୁ ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଦାୟିତ୍ୱ ଜମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କି ସେମାନେ ତକ୍ୱା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ଯାହା ଆମଠାରୁ ହଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି- “ସୁତରାଂ ତୁମପାଇଁ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ କି ବାସ୍ତବିକ ଇସଲାହ ପ୍ରତି ତୁମେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ସେହିପରି ଯେଉଁପରି ଥିଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଇସଲାହର ମାର୍ଗ ବତାଇଛନ୍ତି” । (ମଲ୍ଲୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୨୭୬-୨୭୮)

ଜମାତକୁ ତକ୍ୱା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଅବସରରେ କହୁଛନ୍ତି “ହେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ମୋ ଜମାତରେ ଗଣନା କରୁଛ ଆକାଶରେ ତୁମେ ସେତେବେଳେ ମୋ ଜମାତରେ ଗଣାଯିବ ଯେବେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ତକ୍ୱାର ମାର୍ଗରେ ପାଦ ଥାପିବ । ତେଣୁ ନିଜର ପାଠବେଳା ନମାଜକୁ ଏପରି ଭୟ ଓ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ପାଠ କର କି ଯେପରି ତୁମେ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ ଓ ନିଜର ରୋଜାକୁ ଖୁଦାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ପୂରଣ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିଏ ଜମାତ୍ ଦେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁଛି ସେ ଜମାତ୍ ଦେଉ ଓ ଯାହା ଉପରେ ହଜ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇସାରିଛି ତାକୁ ହଜ୍ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନରୋକନ୍ତୁ । ପୁଣ୍ୟକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ରୂପେ ସତକର୍ତ୍ତାର ସହିତ ଅବଲମ୍ବନ କର ଏବଂ ବଦି (କୁକାର୍ଯ୍ୟ) କୁ ଘୃଣାକରି ତ୍ୟାଗ କର । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମନେରଖ କି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ତକ୍ୱା (ନିଷ୍ଠା)ରୁ ଖାଲି ଅଟେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟର ଚେର ହେଉଛି ତକ୍ୱା । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଚେର ଥିବ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ । (କଶ୍ତିନୁହ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍, ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୧୯) । ହଦିସ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଇନ୍ନମଲ୍ ଆମାଲୋ ବିନ୍ ନିୟାତ୍ (ସହି ବୁଖାରି....ହଦିସ୍ ନଂ-୧) ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଧାର ନିୟତ ଉପରେ ରହିଛି । ଯଦି ପୁଣ୍ୟ ନିୟତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ତାର ସୁଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯଦି ଖରାପ ନିୟତରେ ଥିବ ତେବେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ତେଣୁ କହିଲେ କି “ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯିବ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ମୋମିନ ମାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଇଥିଲା” । ରାସ୍ତାରେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ । “ତେଣୁ ହୁସିଆର୍ ରୁହ, ଏପରି ନହେଉ କି ତୁମେ ଠୋକର ଖାଇଯାଓ ଏ ପୃଥିବୀ ତୁମର କିଛି ନଷ୍ଟ କରିପାରିବନାହିଁ । ଯଦି ତୁମର ଆକାଶ ସହିତ ସୁସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ଯଦି ତୁମେ କିଛି ନିଜର କ୍ଷତି କରିବ ତାହାଲେ ତୁମ ନିଜ ହାତରେ ହିଁ କରିବ, ନା କି ଶତ୍ରୁଙ୍କ ହାତଦ୍ୱାରା । ଯଦି ତୁମର ଏହି ସମସ୍ତ ପାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଚାଲିଯାଉଛି ତେବେ ଇଶ୍ୱର ତୁମକୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ମାନ ଆକାଶରେ ଦେବେ । ତେଣୁ ତୁମେ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରନାହିଁ” । ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଦାକୁ ଛାଡ଼ନାହିଁ । ତା ସହିତ ସବୁବେଳେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରୁହ । ପୁଣି ସେ କହୁଛନ୍ତି “ଦେଖ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସିର ସହିତ ଏ ଖବର ଦେଉଛି କି ତୁମର ଖୁଦା ବାସ୍ତବିକ ଅଛନ୍ତି, ଯଦିତ ସମସ୍ତେ ତାର ମଖଲୁକ୍ (ସୃଷ୍ଟକ ପ୍ରାଣୀ), କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହିଁ ନିର୍ବାଚିତ କରିଥାଏ ଯେ ତାକୁ ନିର୍ବାଚିତ କରିଥାଏ । ସେ ତା ପାଖକୁ ଆସିଥାଏ ଯେ ତା ନିକଟକୁ ଯାଇଥାଏ । ଯିଏ ତାକୁ ସମ୍ମାନ କରିଥାଏ ସେ ମଧ୍ୟ ତାର ସମ୍ମାନ କରିଥାଏ” । (କଶ୍ତିନୁହ, ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃଷ୍ଠା-୧୫)

ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯଦି ରଖିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ସେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯାହାକୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଫଳତଃ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଭିତରେ ଆମେ ରହିପାରିବା ଓ ଆକାଶ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବା ବାଲା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ହଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଏଲ୍‌ହାମ୍ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଦରଦର ସହିତ ଜମାତକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଓ ତକ୍ୱାର ସ୍ତରକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି କି “କାଲି (ଅର୍ଥାତ୍ ୨୨ ଜୁନ୍ ୧୮୯୯) ଅନେକ ଥର ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏ ସୂର୍ବବାଣୀ ହେଲା କି ତୁମେମାନେ ମୃତତକି ହୋଇଯାଓ ଓ ତକ୍ୱାର ସୁଖ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅ । ଫଳତଃ ଖୁଦା ତୁମ ସହିତ ରହିବେ” । ପୁଣି କହିଲେ- ଏଥିରେ ମୋ ହୃଦୟରେ ବହୁତ ଦରଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି କି ମୁଁ କଣ କରିବି ଯେ ଆମ ଜମାତ୍ ପ୍ରକୃତ ତକ୍ୱା ଓ ପବିତ୍ରତା ଗ୍ରହଣ କରିବ” । ପୁଣି କହିଲେ କି “ମୁଁ ଏତେ ଦୁଆ କରୁଛି କି ଦୁଆ କରି କରି ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛି ଓ ବେଳେବେଳେ ବେହୋସ୍ ହୋଇ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯିବ ଭଳି ଲାଗୁଛି” । ପୁଣି କହିଲେ “ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜମାତ୍ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୃତତକି ନହୋଇଛି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ତା ସହିତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ” । (ମଲ୍ଲୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୧ ପୃଷ୍ଠା-୩୦୩) ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ଆମକୁ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ଆମକୁ ହଜରତ୍ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ଉକ୍ତ ଦରଦକୁ ବୁଝି ବାସ୍ତବିକ ତକ୍ୱା ହୃଦୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମ ଉପାସନା ଆମ କୁର୍ବାନୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେଉ । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବାସ୍ତବିକ ମାରେଫତ୍ ଆମେ ହାସଲ କରିବାବାଲା ହେଉ । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରେମର ହକ୍ କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାବାଲା ହେଉ । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ଆମକୁ ଏହାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଏବେ ଆମେ ଦୁଆ କରିବା ଏହି ଦୁଆରେ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଜେଲ୍ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନେରଖିବା । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଖାତିର୍ ସେମାନେ ଜେଲ୍ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛନ୍ତି । ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବଳିଦାନ ଦେବାପାଇଁ ପଡ଼ୁଛି । ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାର ପଥ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ । ଯେଉଁମାନେ ଜମାତ୍ ପାଇଁ ମୋକଦ୍ଦିମାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ପାକିସ୍ତାନ ଓ ଉପଦ୍ୱୀପ ଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ସେହି ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରେ ରହୁଥିବା ଅହେମଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅହେମଦୀୟତ୍ ଯୋଗୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଜମାତକୁ ଉନ୍ନତି ମିଳିବା ପାଇଁ ଓ ତକ୍ୱାର ସ୍ତର ଉଚ୍ଚା ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ମୁସଲମାନ ଉନ୍ନତ୍ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝି, ଜ୍ଞାନ ଓ ତକ୍ୱାର ବାସ୍ତବିକ ଅର୍ଥ ଓ ହଜ୍ ଓ କୁର୍ବାନୀର ପ୍ରକୃତ ବିଷୟକୁ ବୁଝି ଏ ଯୁଗର ଇମାମଙ୍କ ବୟତରେ ଆସି ଅଲ୍ଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ସେମାନେ ହାସଲ କରନ୍ତୁ । ଖୁଦ୍ଦା ସାନିଆ ପରେ ଦୁଆ ହେବ । ଖୁଦ୍ଦା ସାନିଆ ଓ ଦୁଆ ପରେ କହିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଇଦ୍ ମୁବାରକ୍ ହେଉ । ଅସ୍‌ସଲାମୋ ଆଲୈକୁମ୍ ଓ ରହମତୁଲ୍ଲା । (ଅଖ୍‌ବାର୍ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଇଂଚର୍ ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍, ୨୯ ଡିସେମ୍ବର୍ ୨୦୧୭ କୁ ଧନ୍ୟବାଦ)

ପୃଷ୍ଠା- ୧୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ...

ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ପାକିସ୍ତାନୀ ବା କୌଣସି ଆଫ୍ରିକୀୟ ଯିଏ ହିଜ୍‌ରତ୍ କରି ସ୍ଥିତେନ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ଏଠାରେ ସ୍ଥିତେନର ନାଗରିକତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥିତେନ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ତାକୁ ଦେଶ ସହିତ ଭକ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏ ଦେଶ ଉପରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆକ୍ରମଣ ହୁଏ ତେବେ ତାକୁ ଦେଶର ସେନାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଏ ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତାକୁ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ସେ ଏହି ଦେଶ ପାଇଁ ଗବେଷଣା କରିବ । ତାକୁ ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ହେବ, ତାକୁ କାନୁନ୍ ମୁତାବକ ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ସେହି ସମସ୍ତ କାନୁନ୍‌ର ସେ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ସରକାର ଓ ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ଜରିଆରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ଇଂଟିଗ୍ରେସନ୍ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଏବେ ଦୁନିଆ ଛୋଟିଆ ହୋଇଯାଇଛି । ଗମନାଗମନରେ ସ୍ଵାଧିନତା ରହିଛି । ଏ ଦେଶରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଇସଲା ଓ ମୁହମ୍ମଦୀ ରହୁନାହିଁ ବରଂ ମୁସଲମାନ, ହିନ୍ଦୁ, ବୌଦ୍ଧକୁ ମାନିବା ବାଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଜର ପ୍ରଥା ଓ ଚାଳିଚଳନ ରହିଛି । ଯଦି ଆପଣ ଏହା କହିବେ କି ସେମାନେ ନିଜର ପ୍ରଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ିଦେବେ, ଯଦ୍ଵାରା ଦେଶର କାନୁନ୍‌କୁ କୌଣସି ଆଘାତ ପହଂଚୁନାହିଁ ବା ଯଦ୍ଵାରା ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ହେଉନାହିଁ ତେବେ ଏହା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜି ମାମଲାରେ ଦଖଲ ଦେବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହା ହେଉଛି ଇଂଟିଗ୍ରେସନ୍ ।

ଏହାପରେ ସେ ପଚାରିଲେ କି ଯୁରୋପିଅନ୍ ମ୍ୟୁଜିକ୍ କମ୍ପିଟସନ୍ କିଏ ଜିତିବ ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏଭଳି ଜିନିଷରେ ମୋର କିଛି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ ।

ସେ ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି ଯେବେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ନେବାପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲୁ ଆମକୁ ସିକ୍ୟୁରିଟି ଚେକ୍ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି କି ପାକିସ୍ତାନରେ ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଛି । ଆପଣ ଏହାକୁ କେଉଁ ଭଳି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯଦିତ ଆମ ଉପରେ ପାକିସ୍ତାନରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦାମାନଙ୍କର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକ ଅଟନ୍ତି, ପାକିସ୍ତାନରେ ରହୁଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ପାକିସ୍ତାନରେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିନା କାରଣରେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦୀଶାଳାରେ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖଲିଫା ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦେଶକୁ ଛାଡ଼ିନାହିଁ । ଆମକୁ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । କାରଣ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାରର ପଛରେ ସରକାରଙ୍କର ହାତ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଅହେମଦାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାନୁନ୍ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି କି ଆମେ ଆମ ବିଶ୍ଵାସକୁ ନା ତ ପ୍ରକାଶ

କରିପାରିବୁ ନା ଆମେ ତବଲିଗ୍ କରିପାରିବୁ । ଆମେ ନିଜ ଉପାସନା ସ୍ଥଳକୁ ମସଜିଦ୍ କହିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ରୂପେ ଭାବୁଛୁ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏପରିକି କାନୁନ୍ ଅନୁସାରେ ଆମେ ଆମ ପିଲାଙ୍କର ନାମ ମୁସଲମାନଙ୍କ ନାମପରି ନାମକରଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏହିଭଳି ଅତ୍ୟାଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ସେଠାରେ ଆମକୁ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

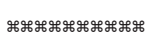
ସେହି ସାମ୍ବାଦିକ ଜଣକ ପୁଣି ପଚାରିଲେ କି କଣ ଆପଣଙ୍କୁ ଯୁରୋପରେ ମଧ୍ୟ ବିପଦ ରହିଛି ? ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯୁରୋପରେ ତ ରେଡିକାଲାଇଜଡ୍ ଯୁବପିଢ଼ାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବିପଦ ରହିଛି । ଯେପରିକି ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ବହୁସଂଖ୍ୟକ ବା ମୁସଲମାନଙ୍କ କିଛି ଫିରକା ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅହେମଦାଙ୍କ ଖୁଲାଫ୍ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅହେମଦାଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଂଚାଇପାରିବେ । ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ ଜମାତ୍‌ର ମୁଖିଆଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଲକ୍ଷ କରିବେ । ଏହିସବୁ କାରଣ ଯୋଗୁ ଯେବେ ମୁଁ ଏଠାରେ ରହୁଛି ତେବେ ସାଧାରଣ ଦିନ ମାନଙ୍କଠାରୁ ବଳି କରି ଚେକିଂ ଏବଂ ସିକ୍ୟୁରିଟିର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଉଛି । ଯେବେ ମୁଁ ଏଠାରେ ନରହିଲେ ମଧ୍ୟ ତେବେ ମଧ୍ୟ ସିକ୍ୟୁରିଟି ଚେକିଂର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଅହେମଦାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ଆଇକାର୍ଡ୍ ରହିଛି ଯାହାକୁ ସ୍ଵାନ୍ କରିବା ପରେ ସେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଏହା କେବଳ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗୁ କରାଯାଏ । ଆମକୁ କିଛି ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି କି ଆମେ ସୁରକ୍ଷାର ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଇଂଟରଭ୍ୟୁର ଶେଷରେ ମହିଲା ସାମ୍ବାଦିକ ଜଣକ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍‌ଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କଲେ ଓ କହିଲେ କି ଜୁମା ଓ ଶନିବାର ଦିନ ଆପଣଙ୍କ ମସଜିଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି । ଏହି ମସଜିଦ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହଁବେ କି ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ କହିଲେ-ଜୁମା ଦିନ ଆମର ସାପ୍ତାହିକ ଚିରାଚରିତ ଧାର୍ମିକ ଜଜିତିମା ହୁଏ, ଯାହା ଏଠାରେ ଜୁମା ଦିନ ଦୁଇପ୍ରହର ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ଶନିବାର ଦିନ ପ୍ରଥାନ୍ତୁସାରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି କି ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିବ । ଯଦି କରାଯାଇନଥିବ ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି କି ଆପଣ ଶନିବାର ଦିନ ଆସନ୍ତୁ ଓ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସାମିଲ୍ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ମୁଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ବାବଦରେ ବତାଇବି କି ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ କଣ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଅହେମଦାୟତ୍ କଣ ଅଟେ ଓ ଆମ ଜମାତ୍‌ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ।

ଏହାପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଶେଷରେ ପୁଣି ଅରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫ୍ଵର୍ ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କଲେ । (କୁମ୍ଭାଂଶ...)

(ବହୁମାଲି ଅଖ୍‌ବାବ୍ ବଦର୍ ୧୬ ଜୁନ୍ ୨୦୧୬)

ପୃଷ୍ଠା- ୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....

ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ବେଳେବେଳେ ପଛରେ ପକାଇଦିଏ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏପରି ପକା ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ କି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବେପରୁଆ ହୋଇ କାମ କରିଥାଏ । ସେ ଏହା ଭାବେ ନାହିଁ କି ତାର ଜଣେ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ ଆ:ସ କହିଲେ କି ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାରେଫତ୍ ରଖୁଥାନ୍ତି ସେମାନେ ତାର ଭୟ ଓ ତାର ପ୍ରେମରେ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତମ ସ୍ତରରେ ରହିଥାନ୍ତି ଓ ଏହି ସ୍ତର ରଖିବା ବାଲା ଲୋକେ ପାପ କରିବାର ଧୂଷତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେହି ପାପରୁ ପବିତ୍ର ରୁହନ୍ତି । ସେମାନେ ଦିନ ରାତି ଏ ଚିନ୍ତାରେ ରହିଥାନ୍ତି କି ନିଜ ପ୍ରେମିକ (ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରେମିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃ) କୁ କିପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବେ । ସର୍ବଦା ତାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି । ସାଂସାରିକ ଲାଭକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ତା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ ଜଞ୍ଜାର କୁର୍ବାନୀ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଦେବାକୁ ହୁଏ ତାହାଲେ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏବଂ ଏହି କୁର୍ବାନୀର ନାମ ହିଁ ଆପଣ ଆ:ସ ଇସଲାମ୍ ରଖୁଛନ୍ତି ବା ଆମ ବୟତର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଯାହା ଆମେ କହିଥାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବି । ତେବେ ଏହି ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ତର ସେ ସମୟରେ ହାସଲ ହୁଏ ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମୁକାମ୍ ଓ ତା ଅସ୍ତିତ୍ୱର ମାରେଫତ୍ (ଜ୍ଞାନ) ହାସଲ ହୁଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ଷମ୍ପ ହେଉ କି ଯେପରି ଆପଣ କହିଲେ କି ମନର କୁର୍ବାନୀ ଓ ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଛି ଏହା କୌଣସି ମଜ୍‌ରୁରୀ ବା ହୃଦୟହୀନତା ସହିତ ନହେଉ ବରଂ ନିଜ ମନର ଖୁସି ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ସହିତ ହେଉ । ଆପଣ ଆ:ସ କହିଲେ କି ଏହା ସେ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତକ୍ଵା ଗ୍ରହଣକାରୀ ହୁଏ ।

ଏହି ବିଷୟକୁ ଆପଣ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କି “ଖୁଦାତାଲା ଓ ଇସଲାମର ଶରୀୟତ୍ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଜରୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ନମୁନା କାଏମ୍ କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି କି ସେ ସମସ୍ତ ଜାତି ସହିତ ଓ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କୁର୍ବାନ୍ କରିଦେଉ । ତେଣୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କୁର୍ବାନୀ ଏହି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ନମୁନା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି କୁର୍ବାନୀ ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହୁଛନ୍ତି ଇର୍ ଯନାଲଲଲାହା ଲହୁମୁହା ଓଲୀ ବିମାଉହା ଓଲୀକିନ୍ ଯନାଲହୁର୍ ତକ୍ଵା ମିନକୁମ୍ (ଅଲହଜ୍:୩୮)” ମେଣ୍ଟା, ଛେଲିର କୁର୍ବାନୀ ଦେବା ଏକ ନମୁନା ଅଟେ କି ଏହାର ଜାଏଜା ନେବା ପାଇଁ କି ଯେପରି ଏହି ଛୋଟିଆ ଜିନିଷ ଆମ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ଆମେ ତାଙ୍କୁ କୁର୍ବାନ୍ କରିଦେଉଛୁ । କଣ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଖାତିର୍ ନିଜକୁ କୁର୍ବାନୀ କରିପାରିବୁ ବା କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବୁ । ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନମୁନା ଗୁଡ଼ିକୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏଇଥିପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି କି ସେ ନିଜର ଅନୁଶୀଳନ କରିପାରିବ । ଆପଣ ଆ:ସ ଏହି ଆୟତର ଅନୁବାଦ କରି କହୁଛନ୍ତି “ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଦାଙ୍କୁ ତୁମ କୁର୍ବାନୀର ମାଂସ ପହଂଚେ ନାହିଁ ଓ ନାଁ ତାର ରକ୍ତ ପହଂଚିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତୁମର ତକ୍ଵା ତା ନିକଟରେ ପହଂଚିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାକୁ

ଏତେ ଭୟ କର କି ଯେପରି ତା ରାସ୍ତାରେ ତୁମେ ମରିଗଲ । ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେ ନିଜ ହାତଦ୍ଵାରା କୁର୍ବାନୀ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ଜେଉ କରୁଛ ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଜେଉ ହୋଇଯାଉ । ଯଦି କୌଣସି ତକ୍ଵା ଏହାଠାରୁ କମ୍ ତେବେ ତାହା ଦୁର୍ଭକ୍ତ ଅଟେ ।” (ତସ୍‌ଫାଏ ମାରେଫତ୍ ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ଖଣ୍ଡ-୨୩, ପୃଷ୍ଠା-୯୯ ହାସିୟା)

ପୁଣି ଜାହିରି କୁର୍ବାନୀ ଓ ଜାହିରି ନମାଜ୍, ରୋଜା ଓ ଉପାସନାର ହିକମତକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଆପଣ ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କ୍ଷମ୍ପ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି କି “ଜାହିରି (ପ୍ରକାଶ୍ୟ) ରେ ନମାଜ ଓ ରୋଜା, ଯଦି ତା ସହିତ ନିଷ୍ଠା ଓ ସତ୍ୟତା ନଥିବ ତେବେ ତାହା କୌଣସି ଉତମତା ନିଜ ଭିତରେ ରଖେନାହିଁ । ଯୋଗୀ ଓ ସନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଭ୍ୟାସ (ରିଆଜ) କରିଥାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି କି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ନିଜ ହାତକୁ ଶୁଖାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଯୋଗୀ ମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ କି ସେମାନେ ନିଜର ହାତକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦିନ ଓ ଅନେକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପୋଜିସନ୍‌ରେ ରଖୁଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ତାଙ୍କର ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥାଏ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ବଡ଼ ବଡ଼ କ୍ଷମ୍ପ ଉଠାଇଥାନ୍ତି ଓ ନିଜକୁ ଦୁଃଖ କ୍ଷମ୍ପରେ ପକାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ କ୍ଷମ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ” । ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷମ୍ପ ତ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ନୁର୍ ମିଳେନାହିଁ । “ଓ ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶାନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ତାକୁ ମିଳିଥାଏ ବରଂ ତାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହୋଇଯାଏ । ସେମାନେ ଶାରୀରିକ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ସମ୍ପର୍କ କମ୍ ରହିଥାଏ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େନାହିଁ” । ସେହି ଅଭ୍ୟାସ, ସେହି ଚେଷ୍ଟା, ସେହି କ୍ଷମ୍ପର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇନଥାଏ । ପୁଣି କହିଲେ “ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହୁଛନ୍ତି ଇର୍ ଯନାଲଲଲାହା ଲହୁମୁହା ଓଲୀ ବିମାଉହା ଓଲୀକିନ୍ ଯନାଲହୁର୍ ତକ୍ଵା ମିନକୁମ୍ (ଅଲହଜ୍:୩୮)” ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ତୁମ କୁର୍ବାନୀର ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ପହଂଚେନାହିଁ ବରଂ ତକ୍ଵା ପହଂଚିଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଖୁଦାତାଲା ଆବରଣକୁ ପସନ୍ଦ କରେନାହିଁ । ବରଂ ସେ ମଗଜ (ସାରାଂଶ)କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାଏ ।” କେବଳ ଚମତ୍ତା ଓ ବାସ୍ତ୍ୟ ଚମକ ଦମକ ଦରକାର ନାହିଁ ବରଂ ଅସଲ ମଗଜ ଯେଉଁ ଅଛି ତାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚାହାଁନ୍ତି । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି କି ଯଦି ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ପହଂଚୁନାହିଁ ବରଂ ତକ୍ଵା ପହଂଚୁଛି ତେବେ ପୁଣି କୁର୍ବାନୀ କରିବାର କଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ? ଓ ସେହିଭଳି ନମାଜ ରୋଜା ଯଦି ଆତ୍ମାର ତେବେ ପୁଣି ଏହି ଜାହିର୍ (ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଆଚରଣ କରିବା)ର ଆବଶ୍ୟକତା କଣ ?” କଣ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ନମାଜ ପଢ଼ିବାରେ ଓ ରୋଜା ରଖିବାରେ । ଆତ୍ମାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ କି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନତମସ୍ତକ ହେଉଛି ଏହା ମନରେ ଭାବିନେବା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି କି “ଏହାର ଉତ୍ତର ଏପରିକି ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କଥା ଅଟେ କି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ସେବା ନେବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି ତାକୁ ରୁହ (ଆତ୍ମା) ମାନେନାହିଁ । ଓ ତାଠାରେ ସେଭଳି ଭକ୍ତିଭାବ ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଯଦି ଶରୀରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନଳଗାଇବ, ଆତ୍ମାକୁ ଶରୀର ସହିତ ମିଶାଇ ନଚଳାଇବ ବା ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମା ସହିତ ମିଶାଇ ନଚଳାଇବ ତେବେ ପୁଣି ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତିଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି ହେବନାହିଁ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ ସମ୍ମୁଖରେ ଝୁକିବାକୁ ହେବ, ତାର ଉପାସନା କରିବାକୁ ହେବ । ଏବଂ ପୁଣି କହିଲେ କି “ସେହି ଭକ୍ତିଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଅସଲ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ” । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ଏହା କି ଶାରିରୀକ ଉପାସନାରେ ମଧ୍ୟ, ଆତ୍ମାୟ ଉପାସନାରେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତିଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ସର୍ବଦା ଏ ଅନୁଭବ ରହୁ କି ଆତ୍ମାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ ସମ୍ମୁଖରେ ନଇଁବାକୁ ହେବ । ଏବଂ ତାକୁ ହିଁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ନାହିଁ ତେବେ ତାହା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି କହିଲେ- “ଏବଂ ଯିଏ କେବଳ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କାମ ନିଏ ଓ ଆତ୍ମାକୁ ସେଥିରେ ମିଶାଏ ନାହିଁ ସେ ବହୁତ ବଡ଼ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ୍ କରୁଅଛି ଏବଂ ଏହି ଯୋଗାମାନେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀରକୁ ଆପୋଷର ଇଶ୍ଵର ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର୍କ ତୋରିରେ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁ ଶରୀରର ପ୍ରଭାବ ଆତ୍ମା ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ” । ପୁଣି କହିଲେ “ସୁତରାଂ ଶାରିରୀକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସିଲ୍‌ସିଲା ଦୁଇଟିଯାକ ସାଥରେ ଚାଲିଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଯେବେ ବିନମ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଫଳସ୍ଵରୂପ ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ ବିନମ୍ରତା ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେତେବେଳେ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତ ଭାବେ ଶରୀରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ସେହିଭଳି ଶରୀର ଉପରେ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼େ ତେବେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।”

(ମଲ୍‌ହୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃଷ୍ଠା-୪୨୦-୪୨୧, ଏଡିଶନ-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିଏ ସ୍ଥାନ)

ତେଣୁ ଦୁଇଟିଯାକ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ସହିତ ମିଶି ଚାଲିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ଓ ଜଣେ ମୋମିନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି କି ଜାହିର୍ (ପ୍ରକାଶ୍ୟ)ରେ ଉପାସନା କରିବା ଓ କୁର୍ବାନୀ ଦେବା ମଧ୍ୟ ନିଜ ତକ୍ଵା (ଧର୍ମପରାୟଣତା) କୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ କରୁ । ନିଜ ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ କରୁ । ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଓ ମନକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ କରୁ ।

ତକ୍ଵା କଣ? ଯାହା ଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯାହା ଆତ୍ମା କୁର୍ବାନୀ ଓ ଉପାସନା ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣାୟ କରିଥାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ସ୍ଵପ୍ନ ରୂପେ ହଜର୍ତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ଲେଖନୀ ଓ ଭାଷଣ ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଅବସରରେ ତକ୍ଵାର ତର୍କା କରି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କି “ ଅହଲେ ତକ୍ଵା (ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ)ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି କି ସେମାନେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଗରିବ ଓ ଅଭାବାକୁ ଭଲ ବିତାନ୍ତି । ଏହା ତକ୍ଵାର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଅଟେ । ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ନାଜାଏକ୍ କ୍ରୋଧର ମୁକାବିଲା କରିପାରିବା । ବଡ଼ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ୍ରୋଧରୁ ବଞ୍ଚିବା ହିଁ ଥିଲା ।” କ୍ରୋଧକୁ ଦବାଇବା ରାଗ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚିବା ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ବରଂ ଏହା ଜ୍ଞାନୀ ଗୁଣି ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ

ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ପୁଣି କହିଲେ- “ବିଲକ୍ଷଣ, ଦର୍ପ ଓ ଅହଂକାର କ୍ରୋଧରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ” । ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର କ୍ରୋଧ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । “ସେହିପରି କେବେ ନିଜେ କ୍ରୋଧ, ବିଲକ୍ଷଣ ଓ ଗର୍ବର ଫଳ ହୋଇଥାଏ” । ମନୁଷ୍ୟକୁ କ୍ରୋଧ କାହିଁକି ଆସେ? ଏଥିପାଇଁ କି ତା ଭିତରେ ବେଳେବେଳେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଦେଖାଯାଏ । ସେ ଅନ୍ୟକୁ ନିଜଠାରୁ ନ୍ୟୁନ ମଣିଥାଏ ଓ ନିଜକୁ ବଡ଼ ବୋଲି ଭାବେ । ତେଣୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷର ଛୋଟିଆ ଭୁଲ୍ ପାଇଁ ସେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଗଲା କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । କହୁଛନ୍ତି- “କାରଣ କ୍ରୋଧ ସେ ସମୟରେ ହେବ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇଥାଏ” ।

ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶିତ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା କରିବାକୁ ଆଗଭର ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏଥିରେ ବିଚାର କରିବାର ସ୍ଥାନ ଅଛି । ସେ ଚାହେଁ ଘରୋଇ ମାମଲାରେ କ୍ରୋଧ ହେଉ, ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ କ୍ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ରୋଧର ପ୍ରକାଶ ହେଉ ବା ନିଜ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ରୋଧର ପ୍ରକାଶ ହେଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ବି ହେଉ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନଦେବା ଉଚିତ୍ ଓ ବିଶେଷ ରୂପେ ଏହି କୁର୍ବାନୀ ଇଦ୍‌ରେ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ କି ଆମେ ଆତ୍ମା କ୍ରୋଧକୁ ମଧ୍ୟ କୁର୍ବାନ୍ କରିବା ଓ ନିଜର ମନକୁ କୁର୍ବାନ୍ କରି ତାକୁ ଉତ୍ତମ କରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବା । ପୁଣି କହିଲେ କି ଯେହେତୁ କ୍ରୋଧ ସେ ସମୟରେ ହେବ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟଠାରୁ ବଡ଼ ବୋଲି ଭାବିବ ।

କହୁଛନ୍ତି “ମୁଁ ଚାହୁଁନାହିଁ କି ମୋ ଜମାତର ଲୋକେ ଆପୋଷରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ ବୋଲି ଭାବନ୍ତୁ ବା ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକ ଉପରେ ଗର୍ବ ଅହଂକାର କରୁ ବା ତାକୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁ । ଇଶ୍ଵର ଜାଣିଛନ୍ତି କି ବଡ଼ କିଏ ଆଉ ଛୋଟ କିଏ । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାର ଅପମାନ/ଦୃଶାଭାବ ଅଟେ । ଯାହା ଭିତରେ ଦୃଶାଭାବ ଅଛି ତର ଲାଗୁଛି କି ଏହି ଦୃଶା ମଞ୍ଜି ପରି ବଢ଼ିଯିବ ଓ ତାକୁ ନିଃଶେଷ କରିଦେବ” । ପୁଣି କହିଲେ- “କିଛି ଲୋକେ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଳିଲା ବେଳେ ବହୁତ ସମ୍ମାନର ସହିତ ମିଳିଥାନ୍ତି” । ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଜଞ୍ଜଡ଼ ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । “କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ହେଉଛି ସିଏ ଯିଏ ମିସ୍କିନ୍ (ଅଭାବୀଲୋକ)ଙ୍କ କଥାକୁ ଅଭାବୀ ଲୋକ ଭଲ ଶୁଣେ ଓ ତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଓ ତା କଥାର ସମ୍ମାନ କରେ । କୌଣସି ଚିତ୍ତିଚିତା କଥାକୁ ମୁହଁରେ ଆଣେ ନାହିଁ, ଯଦ୍ଵାରା ତାକୁ ଦୁଃଖ ପହଞ୍ଚିବ । ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀ କହୁଛନ୍ତି- *ଓଲା ତନାବକୁ ବିଲ୍ ଅଲ୍‌କାବି ବିସଲ୍ ଇସ୍‌ମୁଲ୍ ଫୁସ୍‌କୁ ବାଦଲ୍ ଇମାନି । ଓମଲ୍‌ଲମ୍ ଯତୁର୍ ଫତଲାଇକା ହୁମୁଜ୍ ଜାଲିମୁନ୍ । (ଅଲ୍ ହୁଜୁରାତ୍: ୧୨)* ଅର୍ଥାତ୍- ଏବଂ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କରୁ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦିଅନାହିଁ କି ଜଣେ ଅନ୍ୟକୁ ବିଦୁପାତ୍ନ ନାମରେ ଡାକନାହିଁ, କାରଣ ବିଶ୍ଵାସ କଲାପରେ (ବିଦୁପାତ୍ନ ନାମରେ ଡାକି) ଆଜ୍ଞା ପାଳନରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ଫଳରେ ତାହା ନିଜକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ନାମଗ୍ରସ୍ତ କରାଇଥାଏ । (ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ଭ୍ରଷ୍ଟଚାରୀ ହୋଇଯାଏ) ଏବଂ ଯେ ଅନୁତାପ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହେବ । ପୁଣି କହିଲେ କି “ତୁମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ଚିଡ଼ି ହୋଇ ଡାକନାହିଁ । ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କୁକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁ

ବ୍ୟକ୍ତି କାହାକୁ ଚିଡ଼ାଇଥାଏ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥିରେ ସେ ପିଡ଼ୀତ ନହୋଇଛି” । ପୁଣି କହିଲେ- “ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟୁନ ମଣନାହିଁ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଝରଣାରୁ ସମସ୍ତେ ପାଣି ପିଉଛନ୍ତି ତେବେ କିଏ ଜାଣିଛି କି କାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଅଧିକା ପାଣି ଅଛି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ସାଂସାରିକ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନାୟ ଓ ମହାନ ହୋଇପାରେନା । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ହେଉଛି ବଡ଼ ଯେ ମୁତ୍‌ତକି (ଧର୍ମପରାୟଣ) । *ଇନ୍‌/ ଅକ୍‌ରମାକୁଲ୍ ଇନ୍‌ଲ୍‌ଲ୍‌ହି ଅଡ୍‌କାକୁମ୍... (ହୁଜୁରାତ୍ : ୧୪)*” (ମଲ୍‌ହୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃଷ୍ଠା-୩୬) ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ସମ୍ମାନୀୟ ଅଲ୍ଲୀଖଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ଧର୍ମପରାୟଣ । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଅଲ୍ଲୀଖ ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ।

ପୁଣି ଏକଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଜା ମାରେଫତ୍ (ସତ୍‌ଜ୍ଞାନ) ବିନମ୍ରତା ଓ ନମ୍ର ସ୍ଵଭାବ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ମିଳିଥାଏ । ସେଥିଯୋଗୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ତାଠାରୁ ହିଁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି “ମୋ ନିକଟରେ ପବିତ୍ର ହେବାର ଏହା ହେଉଛି ସୁନ୍ଦର ମାର୍ଗ । ଏହାଠାରୁ ଉତ୍ତମ ମାର୍ଗ ମିଳିବା ଅସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ନକରୁ । ନା ଜ୍ଞାନର, ନା ବଂଶର, ନା ଧର୍ମର । ଯେବେ ଇଶ୍ଵର କାହାକୁ ଆଖି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ଦେଖୁନିଏ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ଯାହା ଏହି ଅକ୍ଷକାରରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବ, ତାହା ଆକାଶରୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ” । ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଆଖିରେ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଦେଖୁଥାଉ ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ଆଲୋକ ଦେଖାଇଥାଏ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଆକାଶରୁ ଆସିଥାଏ । “ମନୁଷ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଆକାଶୀୟ ଜ୍ୟୋତିର ଆବଶ୍ୟକ କରେ” । ସେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଲୋକ ହେଉ ବା ସାଂସାରିକ ଆଲୋକ ହେଉ । ପୁଣି କହିଲେ “ଆଖି ମଧ୍ୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିପାରେନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟର ରଶ୍ମୀ ପଡ଼ିନଥାଏ ଯାହା ଆକାଶରୁ ଆସିଥାଏ । ସେହିପରି ଅନ୍ତରର ଜ୍ୟୋତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଅକ୍ଷକାରକୁ ଦୂର କରିଥାଏ” । ଯାହା ହେଉଛି ହୃଦୟର ଜ୍ୟୋତି ଓ ତାହା ହୃଦୟର ଅକ୍ଷକାରକୁ ଦୂର କରେ । “ଓ ଏହା ଦ୍ଵାରା ତକ୍ଵା (ନିଷ୍ଠା) ଓ ପବିତ୍ରତାର ଜ୍ୟୋତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ” । ହୃଦୟର ଅକ୍ଷକାରକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଏହିପରି ଜ୍ୟୋତି ଥାଏ ଯାହା ନିଷ୍ଠା ଓ ପବିତ୍ରତାର ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ ଓ ତାହା ନିଷ୍ଠା ଓ ପବିତ୍ରତା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସେ କହୁଛନ୍ତି କି ତାହା ମଧ୍ୟ ଆକାଶରୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି କି ମନୁଷ୍ୟର ତକ୍ଵା, ଇମାନ, ଉପାସନା ଓ ପବିତ୍ରତା ସବୁକିଛି ଆକାଶରୁ ହିଁ ଆସିଥାଏ ଓ ଏହାସବୁ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ କରୁଣାରୁ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ଯଦି ଚାହୁଁବ କାଏମ୍ ରଖିବ ବା ଯଦି ଚାହୁଁବ ଦୂରେଇ ଦେବ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି- ସୁତରାଂ ସଜା ମାରେଫତ୍ ହେଉଛି ତାର ନାମ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଅପଦାର୍ଥ ବୋଲି ମନେକରେ” । ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ କିଛି ବୋଲି ଭାବିନଥାଏ । “ଏବଂ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ ଦରବାରରେ ପଡ଼ି ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ଖୁଦାତାଲୀକ କରୁଣାକୁ ମାଗିଥାଏ ଓ ତାର ଜ୍ଞାନ ଜ୍ୟୋତିକୁ ମାଗେ ଯାହା ମନର ଭାବନାକୁ ଜଳାଇ ଦିଏ” । ସୁତରାଂ ମନର ଭାବନାକୁ ଜଳାଇବାକୁ ହେବ ତ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ

ଠାରୁ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଜ୍ୟୋତିକୁ ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ତାହା ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ କରୁଣାରୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଏବଂ କହିଲେ “ଓ ଅନ୍ତରରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ୟୋତି ଓ ପୁଣ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ” । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଜ୍ୟୋତି ଯଦି ହେବ ତାଦ୍ଵାରା ମନର ଭାବନାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଜଳାଇଦେବ ଓ ଗୋଟିଏ ଆଲୋକ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ହୃଦୟ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବ, ଉତ୍ତାପ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । “ପୁଣି ଯଦି ତାର କରୁଣାରୁ ତାକୁ କିଛି ଅଂଶ ମିଳିଯାଏ ଓ କେତେବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୃଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ” । ଯେବେ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକର ଏହି କରୁଣା ହେବ, ହୃଦୟ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ, ହୃଦୟରେ ନୁରୁ ଭରିଯିବ, ତେବେ ପୁଣି କଣ ହେବ? “ତେବେ ସେଥିରେ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାର ହେବନାହିଁ ବରଂ ବିନମ୍ରତାରେ ଆହୁରି ଅଧିକା ଉନ୍ନତି ହେବ” । ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଯେତେ ଅଧିକା ଜ୍ୟୋତି ବଢ଼ିଚାଲିବ ତା ଭିତରେ ବିନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ଚାଲିବ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି “କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଯେତେ ଅପଦାର୍ଥ ବୋଲି ଭାବିବ ସେତେ ତା ଉପରେ ଖୁଦାତାଲୀକର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକଟ ହେବ ଯାହା ତାକୁ ଆଲୋକ ଓ ଶକ୍ତି ପହଞ୍ଚାଇବ । ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହିଭଳି ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବ ତେବେ ଆଶା କରାଯାଉଛି କି ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀକ କରୁଣା ବଳରୁ ତାର ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ହୋଇଯିବ ଏ ସଂସାରରେ କିଛି ବୋଲି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚାଇଦିଏ କି ସେ ଅନ୍ୟକୁ ଅଭିଷାପ ଦିଏ ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଦୃଶା କରିଥାଏ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି “ମୁଁ ଏହି ସବୁ କଥା ବାରମ୍ବାର ଏଇଥିପାଇଁ କହୁଛି କି ଖୁଦାତାଲା ଏ ଜମାତକୁ ଯେଉଁଭଳି ବନାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି କି ଉକ୍ତ ବାସ୍ତବିକ ମାରେଫତ୍ (ଅଲ୍ଲୀଖଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ଜ୍ଞାନ) ଯାହା ସଂସାରରେ ଲୋପ ପାଇ ସାରିଛି ଏବଂ ସେହି ବାସ୍ତବିକ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଓ ପବିତ୍ରତା ଯାହା ଏ ଯୁଗରେ ମିଳୁନାହିଁ, ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରିବ” । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି “ସବୁଆଡ଼େ ଏ ସଂସାରରେ ଗର୍ବ ଅହଂକାର ବ୍ୟାପି ରହିଛି । ଓଲ୍‌ମୋମାନେ ନିଜ ଜ୍ଞାନର ଗର୍ବରେ ଗର୍ବିତ । ଗରିବ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର । ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ବେକ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଶରୀରରେ ସିମାତ..... ଆଜିକାଲି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋକେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିକର୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଓଲ୍‌ମୋମା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି, ସୁଫି ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି କି ଏପରି ବିଦ୍‌ଅଡ଼ (ବିଧର୍ମୀକାର୍ଯ୍ୟ) ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାର ଅଣ୍ଡିତ୍ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ନୁହେଁ । ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କି “ମୁଁ ଦେଖୁଅଛି କି ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ, କେବଳ ଶରୀର ହିଁ ବାକି ରହିଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ନାମ ଲେସ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଚେଷ୍ଟା ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ର କରିପାରେନା ଏବଂ ନା କୌଣସି ବାସ୍ତବିକ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ୟୋତି ମିଳିପାରିବ । ତେଣୁ ଏ ଯୁଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି । ନବାକ୍ ବତାଇବାର ମାର୍ଗ ଯେପରିକି ଯାହାକୁ କରିବାର ଥିଲା ତାହା ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ତାକୁ ବର୍ଜନ କରାଯାଇଛି ଓ ଭୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏବେ ଅଲ୍ଲୀଖତାଲୀ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି ସେହି ନରୁଓତ୍‌ର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପୁନର୍ବାର ଆସୁ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତା

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ...

କରାଯାଇଥିଲା । ଏ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏକୃତ୍ୟା ଥିଲା । ପୁଣି ଲୋକେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୯୦୮ ମସିହାରେ ଯେବେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ କମ୍ୟୁନିଟିର ସଂଖ୍ୟା ଚାରି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚି ସାରିଥିଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଇଣ୍ଡିଆ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ପାକିସ୍ତାନରୁ ଥିଲେ । ପୁଣି ଏହାପରେ ଆରବୀୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣ ଆସିବାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜମାଦରେ ସାମିଲ ହେଲେ । ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆରୁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକେ ଏହି କମ୍ୟୁନିଟିରେ ସାମିଲ ହେଲେ । ମାଲେସିୟାରୁ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ସାମିଲ ହେଲେ । ଆରବରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଧିରେ ଧିରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା କି ଆମେ ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରସାର କରୁନାହିଁ, ଆଁ ହଜୁର୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ପଦପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁନାହିଁ ଓ ଆମେ ଖାତମୁନ୍ ନବାଇନର ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ କରୁଅଛୁ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆୟତ ଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହିପରି ହଜାର ହଜାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ଆମ ସହିତ କାହିଁକି ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଆମ ଜମାଦର ସଂଖ୍ୟା ଲଗାତାର ବଢ଼ିଚାଲିଛି । କମ୍ୟୁନିଟି ଏହିପରି ଉନ୍ନତି କରିଥାଏ । ଆମର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି କି ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ ଦିନେ ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହେବୁ, ଆମେ ବିଜୟୀ ହେବୁ । ଏବେ ଆପଣ ବତାନ୍ତୁ କି କଣ ଯୁକ୍ତମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତିନିଶହ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା । ତା ପରେ ଯାଇ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରସାର କରିଥିଲା ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଜମାଦ୍ ଅହେମଦାୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲମ୍ ଅହେମଦ୍ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ତିନିଶହ ବର୍ଷ ବିତିନଥିବ କି ଏ ଦୁନିଆର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକେ ମୋ ଜମାଦରେ ସାମିଲ ହୋଇସାରିଥିବେ ।

ଏଥିରେ ପତ୍ରକାର ଜଣକ ପଚାରିଲେ କି ଆପଣ ବହୁତ ମଜହୁର୍ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ଆହୁରି ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ୧୨୫ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି ଓ ଏବେ ଆମେ ମିଲିୟନ୍ସ ସଂଖ୍ୟାରେ ରହିଛୁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଣ୍ଡିଆ ପଞ୍ଜାବ୍ ପ୍ରଦେଶର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗ୍ରାମ କାଦିଆନରୁ ଦାବି କରିଥିଲା ଓ ସେ ସେତେବେଳେ ଏକୃତ୍ୟା ଥିଲା । ଏବେ ମିଲିୟନ୍ସରେ ରହିଛି । କଣ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ସବୁ କିପରି ହୋଇଗଲା ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ହଜୁର୍ ଏଠାକୁ ତେନ୍ଦ୍ରାକ୍ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କ କମ୍ୟୁନିଟି ଏଠାରେ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣର ପଚାଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତ ଅବସରରେ ଅନେକ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ମସଜିଦ୍ ପଚାଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତ ହେବା ଅବସରରେ ମୋର ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଯୋଜନା ନଥିଲା । ଯଦିତ

ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି କି ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣକୁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇସାରିଛି ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାର କାରଣ ତାହା ନଥିଲା ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପଚାରିଲେ କି କାଲି ହିଲ୍ଡନ୍ ହୋଟେଲରେ ଯେଉଁ ରିସିପସନ୍ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା ସେଥିରେ ମିନିଷ୍ଟର, ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟର ସଦସ୍ୟଗଣ, ଆୟାସେତର୍, ରୁଷିଆ ଏବଂ ଆମେରିକାର ପ୍ରଥମ ସେକ୍ରେଟାରୀଗଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଆସିଥିଲେ । ପାଖାପାଖି ୧୫୦ ଜଣ ଅତିଥି ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ମୋ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାକିସ୍ତାନି ଲୋକ ନଥିଲେ । ଏପରି କାହିଁକି ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଇନ୍ଦ୍ରେଜାମିଆ (ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା) ଏହାର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିବେ । ଆମେ ପାକିସ୍ତାନି ଆୟାସେତର୍ଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲୁ ଓ ତତ୍ ସହିତ ଆୟାସିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିଥିଲୁ । ଆୟାସେତର୍ଙ୍କ ବାବଦରେ ଜାଣିପାରିଲୁ କି ସେ ଉପରାଃ ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ କାହିଁକି ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହା ଆମର ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ଯେବେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲଣ୍ଡନ୍ଠାରେ ସିଂପୋଜିୟମ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରୁଛୁ ତେବେ ସେଠାରେ ବହୁତ ପାକିସ୍ତାନି କମ୍ୟୁନିଟିର ଅତିଥିମାନେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ଭାରତୀୟ ମୂଳ ନିବାସୀ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏଠାରେ ଜଣାନାହିଁ କି ପାକିସ୍ତାନୀୟ ସହିତ କିପରି ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ଏହାତ ସମ୍ପର୍କ ଏତେ ଭଲ ନଥିବ ବା ପୁଣି ସେମାନେ ଆମ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ରେ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟରେ ମୋତେ କିଛି ଜଣାନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଆମେ ଇସ୍ଲାମର ବାସ୍ତବିକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ତେନିଶ୍ଵ ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଂଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ । ମୋର ଧାରଣା କି ସେଥିଯୋଗୁଁ ବୋଧହୁଏ ଏମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ତେନିଶ୍ଵ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଆମ ନିଜ କମ୍ୟୁନିଟିର ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ ଦଶ ପନ୍ଦର ଜଣ ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଜମାଦ୍ ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛି । ଆପଣଙ୍କ ଜମାଦ୍ ସାରା ଦୁନିଆରେ ମିଶନାରୀ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛନ୍ତି । ତେବେ କଣ ଆପଣମାନେ ମିଶନାରୀ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛନ୍ତି କିଛି ଇସାଜଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଯଦି ଏହା ପାଇଁ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ଥିବ ତେବେ ଆମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ । ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ତତ୍ତ୍ଵଗତ କରିବା ଓ ଇସ୍ଲାମର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପହଂଚାଇବା । ଜମାଦ୍ ଅହେମଦାୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ କି ମୋ ଆଗମନର ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟତର ହେଉ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସମ୍ମାନ

ଦେଉ । ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ଅମଳ କରି ଆମେ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି, ସହିଷ୍ଟତା, ଭାଇଚାରା ଏବଂ ଆପୋଷରେ ପ୍ରେମଭାବର ପରିବେଶ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବା । ସୁତରାଂ ଆମେ ସଂସାରରେ ଏ ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇଛୁ କି ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଓ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଓ ତାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ବତାଉଛୁ କି ତୁମେ କିପରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇପାରିବ । ଏହାର ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହୁଅ । ପବିତ୍ର କୋରାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ଅମଳ କର । ଆଁ ହଜୁର୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସୁନ୍ଦତ ଉପରେ ଚାଲ । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ସେ ସବୁ କଥା ଯାହାର ବାର୍ତ୍ତା ଆମେ ପହଂଚାଇଛୁ । ତେବେ ଯେବେ ଆମେ କହୁଛୁ କି ଆମେ ମିଶନାରୀ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଅଛୁ ତେବେ ଆମେ ଏହା କଦାପି କହିନାହିଁ କି ନିଜ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷା ଆମେ ଦେଉଅଛୁ ।

ଆମେ ତ ଏହା କହୁଅଛୁ କି ପବିତ୍ର କୋରାନର ହେଉଛି ଏ ଶିକ୍ଷା ଓ ଆଁ ହଜୁର୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଏପରି ସୁନ୍ଦତ ଅଛି, ଆପଣଙ୍କର ଅମଳ ଏପରି ଓ ଆପଣଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏପରି ରହିଛି । ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେ ଏ ସଂସାରରେ ଓ ପରକାଳରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଂଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅମଳ କରି ଆମ ସହିତ ମିଶିଯାଓ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ପଚାରିଲେ କି ଅହେମଦୀ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଏ ସ୍ପୋଗାନ୍ ରହିଛି “ମହବତ୍ ସବ୍ କେଲିଏ, ନଫ୍ ରତ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ” । ତେବେ ଏଥିରେ “ଏତ୍ ମାଦ୍” ଅର୍ଥାତ୍ ଭରୋଷାର ଶବ୍ଦକୁ କାହିଁକି ରଖିନାହିଁ । କାରଣ ଗୁଣା ଓ ପ୍ରେମ ବିପରୀତ ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯେବେ କି ଭରୋଷା ଗୋଟିଏ ଏପରି ଜିନିଷ ଯାହାକୁ ମଝିରେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହା ଗୋଟିଏ ଏପରି ସ୍ପୋଗାନ୍ ଯାହା ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ନିଆଯାଇଛି । ଏହାର ଆଧାର ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ରହିଛି । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ପ୍ରେମ କରୁ ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ସମ୍ମାନ କରୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟ କରୁ । ନିଜ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କରୁ ଯାହା ନିଜ ପାଇଁ ଭଲ ତାହା ନିଜ ଭାଇ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରରେ ପ୍ରେମ ଏକାପରି ହୋଇନଥାଏ । ଆପଣ ନିଜ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳିରେ ପ୍ରେମ କରୁଛ ଓ ନିଜ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବା ଶୈଳୀ ଅଲଗା । ସେହିପରି ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବାର ଶୈଳୀ ଅଲଗା ଥାଏ ।

ଏକଦା ହଜୁର୍ ଅଲ୍ଲା ର:ଅଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର ପଚାରି ବୁଝିଲେ କଣ ଆପଣ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅଲ୍ଲା ର:ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ- ହଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି । ପୁଣି ପୁଅ ପଚାରିଲା କଣ ଆପଣ ଖୁଦାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅଲ୍ଲା ର:ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହଁ ମୁଁ ଖୁଦାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି । ଏଥିରେ ପିଲାଟି କହିଲା କି ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରେମ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କିପରି ଏକତ୍ରିତ

ହୋଇପାରେ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅଲ୍ଲା ର:ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କି ଯେବେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରେମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରେମକୁ ଛାଡ଼ିଦେବି ଓ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରେମର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତର ରହିଛି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ- ଆମେ ଏ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛୁ କି ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସହାନୁଭୂତି ରଖିବାକୁ ହେବ । ଆଁ ହଜୁର୍ ସ:ଆ:ସ କହିଛନ୍ତି- ଯାହା ନିଜ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କର ତାହା ଅନ୍ୟପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କର । ଯଦି ତୁମେ ଏହା ଚାହୁଁଛ କି ତୁମ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ରଖାଯାଉ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତିର ଭାବନା ନିଜ ହୃଦୟରେ ଜାଗ୍ରତ କର । ତେଣୁ ଆମ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ପୋଗାନ୍ “ମହବତ୍ ସବ୍ କେଲିଏ, ନଫ୍ ରତ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ” ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମ ସଭିଜ୍ ପାଇଁ, ଗୁଣା କାହାକୁ ନାହିଁ ର ଆଧାର ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ରହିଛି ।

ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ମୁଁ ବହୁତ ଦିନରୁ ଏହା ବତାଇ ଆସୁଛି କି ଯଦି ଆମେ ନ୍ୟାୟର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରିବା ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଗରିବ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ନଦେବେ ଓ ଗରିବ ଦେଶର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଲୁଚିବା ବନ୍ଦ୍ ନକରିବେ ତେବେ ପୁଣି ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ଆସି ଆପଣଙ୍କ ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ପୁସ୍ତକ “ପ୍ୟାଥ୍ ଓଫ୍ ପିସ୍” ପଢ଼ନ୍ତୁ । ସେଥିରେ ଅଭିଭାଷଣ ବ୍ୟତୀତ ଉକ୍ତ ଚିଠି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯାହା ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନାମରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ପୁଣି ହଜୁର୍ କହିଲେ ମୁଁ ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲେସ୍ (ଆମେରିକା) ଠାରେ ରାଜନୈତିକ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି ଓ ଏହା ବତାଇଥିଲି କି ନ୍ୟାୟ କରନ୍ତୁ ଓ ସଞ୍ଜମତା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ନଚେତ୍ ଆମେ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧକୁ ରୋକି ପାରିବା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ଜଣେ ସଦସ୍ୟକୁ କହିଥିଲେ କି ବହୁତ ବଡ଼ Pessimistic ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି କି ଖଲିଫା ଏଠାରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ ଥିଲା । ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିର ସଂକେତ ଦେଖୁଅଛୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଯେଉଁ କୌମ୍ (ଜାତି) ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ନହେବ ଓ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ ନ କରିବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟ ନକରିବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ ନକରିବ ତେବେ ସେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହାତରେ ଧରାପଡ଼ିବେ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ପ୍ରଥମେ ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ଇକୋନୋମିକ୍ କ୍ରାଇସିସ୍ (ଆର୍ଥିକ ସଂକଟ) ଆସିଥିଲା । କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ବେରୋଜଗାର୍ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଆର୍ଥିକ ସଂକଟ ପରେ ସମ୍ଭାସ୍ୟବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବଢ଼ିଲା । ଏହାର ଲାଭ ସମ୍ଭାସ୍ୟବାଦ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ଅବସ୍ଥା ଫସାଦ୍ ଆଡ଼କୁ ଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା । ଏବଂ ଏହି ସଂକଟ ହେବା ଫଳରେ ସଂସାରର ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ ହେଲା । ଏହା

ସବୁ ଏପରି ଜିନିଷ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଭିଡ଼ି ନେଉଛି ।
 ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ତେଣୁ ଯଦି ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରୁ ବଂଚିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହାର ଗୋଟିଏ ସମାଧାନ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଆସ ଓ ତାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କର ଓ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ସହିତ ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଉ । ଯଦି ଏପରି ନକରିବେ ତେବେ ପୁଣି ବଂଚିବେ ନାହିଁ ।

ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ଜଣକ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଆପଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ କଣ ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଆମେ ଇସଲାମର ସତ୍ୟ ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅମଳ କରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇ ନଥାଉ । ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବା ପାଇଁ ମନା କରିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତି, ଗୋଷ୍ଠୀ, ନିଜ ନିଜ ପ୍ରଥାର ଅନୁସରଣ କରିଥାନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଯେବେ ମିଳନ୍ତି ନିଜର ଦୁଇ ହାତକୁ ଯୋଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଜାପାନୀ ଲୋକମାନେ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ନୁଆଁଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆଫ୍ରିକାରେ କିଛି କବିଲାର ରାଜାମାନେ ଏପରି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକାଠି ମିଶି ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ କୌଣସି ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି । ସେମାନେ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ଅଲଗା ହୋଇ ଏକାନ୍ତରେ ଖାଇଥାନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଲେ ମୁଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକା ମହିଳାମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିଥାଏ ।

ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ଜଣକ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଏଠି ନମାଜ ସମୟରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ମହିଳାମାନେ ଅଲଗା କାହିଁକି ବସୁଛନ୍ତି ?

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- “ଅଲ୍-ହେୟାଓ ମିନଲ୍ ଇମାନେ” ଅର୍ଥାତ୍ ଲଜ୍ୟା ଇମାନର ଅଂଶ ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ଏପରି ହେଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ ମସଜିଦ୍‌ରେ ଅଲଗା ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନଥିଲା ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷମାନେ ଆଗରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଓ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିଲେ । ପୁଣି ଏପରି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା କି ମସଜିଦ୍‌ର ଗୋଟିଏ କୋଠାରେ ବା ଗୋଟିଏ ଭାଗରେ ପୁରୁଷମାନେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ଓ ମଝିରେ ପରଦା ଲଗାଇ ଅନ୍ୟପଟେ ମହିଳାମାନେ ନମାଜ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଠି ଅଲଗା ଅଲଗା କୋଠାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ସେଠାରେ ମହିଳାମାନେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଏଠାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ହଲ୍ ବିଲ୍ଡିଂର ତଳଭାଗରେ ରହିଛି ଓ ମସଜିଦ୍‌ର ତଳଭାଗରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁ ତଳ ହଲ୍ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଓଭର୍ ଫ୍ଲୋ ଯୋଗୁ ହୋଇଛି । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମସଜିଦ୍‌ର ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଲ୍ଡିଂରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ହଲ୍ ଦିଆଯାଇଛି । ଯଦି ପୁରୁଷମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ହେବେ ତେବେ ସେମାନେ ପୁଣି ଚେଂଟ୍ ଭିତରେ ଯାଇ ନମାଜ ପଢ଼ିବେ । ମହିଳାମାନେ ହଲ୍ ଭିତରେ

ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ।
 ଜର୍ମାନିଷ୍ଟ ଜଣ ଶେଷ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏହା ପଚାରିଲେ କି ମହିଳାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୁପ୍ତ ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିଛି ଓ ତାର ନାମ ‘ମରିୟମ୍ ମସଜିଦ୍’ ରଖାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ତିନିଜଣ ମହିଳା ଇମାମ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏହା କଣ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯୁସୁର୍ ବା ଖୁର୍ସୁଆପରେ ଏହି ଭିଡ଼ିଓ ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ମହିଳା ଇମାମ୍‌ର କରାଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକ ସହିତ ମିଶି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ପୁଣି କହିଲେ-କଣ ଆପଣ ନିଜର ଧର୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ବା ଆପଣ ଯଦି ମୁସଲମାନ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସଙ୍କ ଦାନରେ ଚାଲିବେ । ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଆମେ ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ ଓ ଯେଉଁଭଳି ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସ ନିଜର କର୍ମଦ୍ୱାରା କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଆମେ ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବୁ । ଯାହାକିଛି ଏ ଲୋକମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଏ ଯୁଗରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଖୁସି କରାଇବା ପାଇଁ ଓ ଯାହା ଅଣମୁସଲମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଆପତି କରାଯାଉଛି ସେଥିରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଶରୀୟତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଶରୀୟତର ଅନୁସରଣ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ଓ ନମାଜ ପାଠ ବିଷୟରେ ଆଁ ହଜୁର୍ ଯ:ଆ:ସ ଯାହା କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଓ ତା ବିଷୟରେ ଯାହା କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ସଜା ଓ ବାସ୍ତବିକ ମୁସଲମାନ ଅଛି ତେବେ ସେ ନବା କରିମ୍ ଯ:ଆ:ସଙ୍କ ନମୁନାକୁ ହିଁ ଅନୁସରଣ କରିବ । ଏହି ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ୧୧:୨୫ ରେ ଶେଷ ହେଲା ।

ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର

ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଫ୍ୟାମିଲି ସାକ୍ଷାତକାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଆଜି ସକାଳର ଏହି ସେଶନ୍‌ରେ ଦଶଗୋଟି ଫ୍ୟାମିଲିରୁ ୩୧ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କଲମ ଉପହାର ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଛୋଟ ବୟସର ପୁଅ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଫ୍ୟାମିଲିର ସଦସ୍ୟଗଣ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ସହିତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ମଜ୍‌ଲିସ୍ ଆମେଲା ତେନ୍‌ମାର୍କର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ମିଟିଂ

ସାକ୍ଷାତକାରର ଏହିପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ୧୨:୩୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଲା । ଏହାପରେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ମଜ୍‌ଲିସ୍ ଆମେଲା ତେନ୍‌ମାର୍କର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ମିଟିଂ ରଖାଯାଇଥିଲା । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହଲ୍ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ଦୁଆ କରି ମିଟିଂର ଶୁଭାରମ୍ଭ କଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଜେନେରାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହେବ୍‌ଙ୍କ ଠାରୁ ମଜ୍‌ଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରି ବୁଝିଲେ । ଜେନେରାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହେବ୍ ବତାଇଲେ କି ଆମର ସାତଟି ହଲ୍‌କା ରହିଛି ଓ ଆମର ତଜନିଦ୍ ହେଉଛି ୫୧୭ ।

ଆଜି ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ଓ ଆମର ତଜନିଦ୍ ୫୧୮ ହୋଇଗଲା । ସବୁ ହଲ୍‌କାରୁ ରେଗୁଲାର ରିପୋର୍ଟସ୍ ମିଳୁନାହିଁ । ବିଭାଗ ଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ଓ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରଫିୟତ୍‌ଙ୍କ ରିପୋର୍ଟସ୍ ନିୟମିତ ଆସୁଛି ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇଶାଅତ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ପୁସ୍ତକ **World Crisis and the Pathway to peace** ର ତେନିଶ୍ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଏହିପରି ଦୁଇଲକ୍ଷ୍ୟ ଫୁଲ୍‌ୟାର୍ ଛପାଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୩୦ ହଜାର ବଂଟା ସରିଛି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣ ଖୁଦାମ୍ ଓ ଅନ୍‌ସାର୍‌ଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ବଂଟାହୋଇଯିବ । ଖୁଦାମ୍ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଦଶ ହଜାର ବଂଟିଦେବେ ।

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇଶାଅତ୍ ବତାଇଲେ କି ଆମେ ଗୋଟିଏ ବୁକ୍ ଫେୟାରରେ ଭାଗ ନେଇଛୁ ଏବଂ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଖୁଲ୍‌ତ୍ କ୍ରାଇସିସ୍ ବଂଟିଛୁ ଓ କାଲି ରାତିରେ ଫକ୍‌ସନରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛୁ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଖୁଦାଫେ ନୌ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଖୁକିଫିନେ ନୌ ର ମୋଟ୍ ସଂଖ୍ୟା-୩୮ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୧ ଜଣ ୧୫ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକା ଓ ୧୪ ଜଣ ପୁଅ ଝିଅ ୧୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ । ଆଉ ବାକି ସମସ୍ତେ ୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ଅଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଲେ ଖୁଦାଫେ ନୌର ସିଲାବସ୍ ରହିଛି । ଏବେ ତ ୨୧ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସିଲାବସ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇସାରିଛି । ଏହାକୁ ହାସଲ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯେଉଁମାନେ ୧୫ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକା ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବଣ୍ଟ ପୁରଣ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନେ ଖୁଦାଫେ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେବେ ଏହି ପିଲାମାନେ ନିଜର ଶିକ୍ଷାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଏକାଡେମିକ୍ ଶିକ୍ଷାକୁ ପୁରଣ କରିବା ପରେ ନିଜର ନିଜର ଖୁଦାଫେ ଫର୍ମ୍ ପୁରଣ କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିସାରିଛୁ ଏବଂ ଏବେ ଆମେ ନିୟମିତ ରୂପେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଖୁଦାଫେ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଆପଣ ଖୁଦାଫେ ନୌର ସିଲାବସ୍ ଲଜନାକୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ଲଜନା ଓ ଖୁକିଫାତେ ନୌ ର କ୍ଲାସ୍ ଲଜନା ମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ । ସିଲାବସ୍ ଆପଣଙ୍କର ହେବ । ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ହେବ । କିନ୍ତୁ କ୍ଲାସ୍ ଲଜନା ନେବେ । ଲଜନା କ୍ଲାସ୍‌କୁ ପୁରୁଷ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ଆପଣ ଲଜନାକୁ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦେଇନାହାଁନ୍ତି ଓ ନିସାବ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଇନାହାଁନ୍ତି । ଆପଣ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଦେବେ ତେବେ ଯାଇ କ୍ଲାସ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିବେ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସମଇ ଓ ବସରି ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ଆମେ ନୁଆ ଖୁଦାଫେ ଲଂର୍ କରୁଛୁ ଓ ସେଥିରେ ପ୍ରେସ୍ କନ୍‌ଫରେନ୍ସ ଲୋଡ୍ କରିଛୁ । ଜୁମା ଦିନ ଅନୁବାଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ବିଭାଗ କରିଥିଲା । ଆଜିକାଲି ଏମାନେ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଂଟର ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍

ଟିମ୍ ସହିତ ମିଶି କାମ କରୁଛନ୍ତି ।
 ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜିଆଫତ୍‌ଙ୍କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୋଧନ କରି କହିଲେ ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜିଆଫତ୍ । ଆଜିକାଲି ଆପଣ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ନରଫ୍ରେରୁ କୁକ୍ ମଗାଇଛନ୍ତି । ନିଜର ଟିମ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜାଏଦାଦ୍‌ଙ୍କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ କି ଜମାତ୍‌ର ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ଜାଏଦାଦ୍ (ଜାଗାବାଡ଼ି, ଧନସମ୍ପତି) ଏଠି କୋପୋନହେଗେନରେ ଅଛି, ନାକ୍‌ସକୋରେ ଅଛି, ମିଶନ୍ ଏବଂ ଏବେ ମସଜିଦ୍ ପାଇଁ ଜାଗା ମଧ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ରେକର୍ଡ୍ ଓ ହିସାବ ରଖନ୍ତୁ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଖୁଦାଫେ ଯଦିଦ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ କି ଏହି ଯେଉଁ ବର୍ଷଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିତିଗଲା ଏଥିରେ ଆମର ଖୁଦା ୭୪୦୦୦ କ୍ରୋନର୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖୁସୁଲି (ଆଦାୟ) ୮୭୦୦୦ କ୍ରୋନର୍ ହୋଇଥିଲା ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଚାରିଲେ କି ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ଥିଲା । ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଖୁଦାଫେ ଯଦିଦ୍ କହିଲେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩୮୯ । ଯେବେ କି ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ୩୩୨ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସାମିଲ୍ କରନ୍ତୁ । ଲଜନା ଓ ନାସ୍‌ରାତକୁ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ କରନ୍ତୁ । ଅସଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏ ଅଭ୍ୟାସ ପକାନ୍ତୁ କି ଅର୍ଥଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ହେଉଛି ଚାନ୍ଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଚାନ୍ଦାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସେ ସମୟରେ ହେବ ଯେବେ ଆପଣମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ପୁଣି ହଜୁର୍ କହିଲେ ନିଜର ଚାନ୍ଦାର ସ୍ତରକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତେହ୍‌ରିକେ ଯଦିଦ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୭ ହଜାର କ୍ରୋନର୍ ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖୁସୁଲି ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୫ ହଜାର ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଲୋକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହେବ୍ କହିଲେ କି ଏଥିରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୪୨୯ ।

ଇଂଟରନାଲ୍ ଅଡ଼ିଟର୍ ବତାଇଲେ କି ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସ ଅଡ଼ିଟ୍ କରିନେବି ବୋଲି । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ମର୍କଜରୁ କେତେ କରଜ ନିଆଯାଇଛି । ବାକି ଅର୍ଥ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି । ଏଥିରେ ଇଂଟରନାଲ୍ ଅଡ଼ିଟର୍ ସାହେବ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ କି ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ । ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଲେ ଆପଣ ତ ଭଲ ଅଡ଼ିଟର୍ କି ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଏ ଟଙ୍କା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ।

ନ୍ୟାସ୍‌ନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଉମ୍‌ରେ ଖାଉଜାଙ୍କୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- କଣ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଛନ୍ତି ଓ ମିଡ଼ିଆ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କରିଛନ୍ତି । ନିଜର ସମ୍ପର୍କକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ନିଜର ଲୋକ ସମ୍ପର୍କକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ଓ ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ଓ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖନ୍ତୁ ।

ଏଠାରେ ପାକିସ୍ତାନୀ ଭଦ୍ରଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ଲୋକ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି । ଆଜି ଜଣେ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ କି କାଲିର ପ୍ରୋଗ୍ରାମରେ ପାକିସ୍ତାନୀ ଅତିଥି ନଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅମିନ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ମୁଁ ନିୟମିତ ଭାବେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଉଥିବା ଅର୍ଥର ହିସାବ ରଖୁଛି ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଓସାୟା ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ ଏଠାରେ ମୁସି ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୭୭ । ଆଉ ଛଅଟି ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଯାଇଛି । ୭୭ ଭିତରୁ ଦୁଇଟି ଓସିୟତ୍ କ୍ୟାନ୍ସଲ୍ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେଥିଯୋଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୭୫ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୧୫ ଜଣ ଅନ୍ସାର୍, ୨୨ ଜଣ ଖୁଦାମ୍ ଏବଂ ୩୮ ଜଣ ଲଜନା ଅଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଆମଲାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବଦା ନେଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ମୁସି ଅଛନ୍ତି । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଏଥିରେ କହିଲେ ଆମେଲାର ଯେଉଁ ମେମ୍ବରମାନେ ମୁସି ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଓସିୟତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଚହରିକ କରନ୍ତୁ । ଓସିୟତ୍ ବାଧ୍ୟତା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ହଜୁର୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ର:ଅ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ରୂପେ ଏହାର ଚେହରିକ କରିଥିଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଜର୍ମାନୀରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁଠି ମଦ ଓ ଗୁସ୍ତୁରିର କାରବାର କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା କି ତାଙ୍କଠାରୁ ଚାନ୍ଦା ନେବନାହିଁ । ସେଠାରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମଜ୍ବୁରି ଥିଲା । ଜମାତ୍‌ର କୌଣସି ମଜ୍ବୁରି ନଥିଲା କି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଚାନ୍ଦା ନେଉ । ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିବଶତା ଥିବ । କିନ୍ତୁ ଜମାତ୍‌ର କୌଣସି ବିବଶତା ନାହିଁ । ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଚାନ୍ଦା ନେବା ପାଇଁ ମନା କରିଦିଆଗଲା । ଏଥିରେ ଅମିର୍ ସାହେବ୍ କହିଲେ କି ଆମର ଆମଦାନୀ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଯାହ ଉସ୍ତୁଲ୍ (ସିକାନ୍ତ) ଅଛି ସେହି ସିକାନ୍ତ ରହିବ । ଆପଣ ଓସିୟତ୍ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଜୋର୍ ଦେବେ ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ଆମଦାନୀ କମ୍ ହେବନବନାହିଁ । ବର୍ଷା ଶେଷରେ ଯେଉଁ ଫଳ ସାମନାକୁ ଆସିଲା ତା ମୁତାବକ ତିନି ଚାରି ଲକ୍ଷ ଯୁରୋ କମିଯାଇଥାଆନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଯୁରୋ ଅଧିକା ଆମଦାନୀ ହେଲା ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆମେଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ ଏ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ କି କିପରି ସମସ୍ତେ ମୁସି ହେବେ । ଯଦି ଓସିୟତ୍‌ର ସର୍ତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପରଚାଳିତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ତେବେ ସେହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି କହିଲେ କି ଅମିର୍ ସାହେବ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନର କ୍ଲସ୍ ନେଉଛନ୍ତି । କୋରାନର ଅନୁବାଦ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଶବ୍ଦର ସୁଦ୍ଧିକରଣ ବିଷୟରେ ବତାଉଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ-ତରବିୟତ୍ ବିଭାଗର

କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ନମାଜ ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାନ୍ତୁ । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ପରେ ନମାଜ କାମ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପୁଣି ହଜୁର୍ କହିଲେ ଏହି ମସ୍ଜିଦ୍‌ର ହଲ୍‌କାରେ କେତେ ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସାହେବ୍ କହିଲେ ୫ ରୁ ୮ ମାଲକ୍ ଭିତରେ ପାଖାପାଖି ୫୦ ଜଣ ଲୋକ ରହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ଜର୍ମାନୀରେ ତ ଲୋକମାନେ ୪୦-୫୦ ମାଲକ୍ ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରି ନମାଜ ନିମନ୍ତେ ଲୋକେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ନମାଜର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖରାପ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି । ଯଦି ୪୦ ଜଣ ଲୋକ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଏହି ଦିନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆସୁନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଦୁଇ ତିନିଜଣ ଆସୁଥିବେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ପୁଣି କହିଲେ ମୁଁ ମୋ ଖୁତବାରେ ନମାଜ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଥିଲି । ତେବେ ତା ପରଦିନ ମସ୍ଜିଦ୍‌ରେ ଉପସ୍ଥାନ ବଢ଼ିଥିଲା କି ନାହିଁ । ବଢ଼ିନଥିବ । ଖୁତବା ହିଁ ଶୁଣିନଥିବେ ବା ଏହା କହିଥିବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ କ୍ଲସ୍ ଲଗାଇ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପଢ଼ାଇଦେଲେ ଓ ଅନୁବାଦ ପଢ଼ାଇଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସୁରତୁଲ୍ ବକରାର ତୃତୀୟ ଆୟତ ଉପରେ ଅମଳ କରୁନାହିଁ । ଅନ୍ସାରମାନେ କରୁନାହିଁ, ଆମଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ କରୁନାହିଁ । ତେବେ କୋରାନ କରିମ୍ ପଢ଼ିବାର କଣ ଲାଭ ଓ ଏହାର ଅନୁବାଦ ପଢ଼ାଇବାର କଣ ଲାଭ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ଯଦି ମୂଳ ଜିନିଷ ଉପରେ ଆପଣ ମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ ତେବେ ଆଉ କଣ ରହିଲା । ତେଣୁ ବାୟମାତ୍ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତି ବାରମ୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । କୋରାନ କରିମ୍, ହଦିସ୍, ଓ ଖୁତବା ଗୁଡ଼ିକରୁ ହଠାତ୍ ବାହାର କରି ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ଘରମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତୁ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମସ୍ଜିଦ୍‌ଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରତାରେ ରହୁଛନ୍ତି ଦୁଇ ତିନୋଟି ଘର ଏକାଠି ହୋଇ ନମାଜ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆପୋଷରେ ପ୍ରେମଭାବ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ । ଯଦି ପ୍ରଥମରୁ ପ୍ରେମ ରହିଛି ତେବେ ଆହୁରି ଅଧିକା ହେବ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ହେବ । ମହିଳାମାନେ ଏ ଆପତି କରିଛନ୍ତି କି ପୁରୁଷ ନମାଜ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆସୁନାହିଁ । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ ଜେଲି ତନଜିମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁଦାମ୍, ଅନ୍ସାର୍ ଓ ଲଜନା ନିଜର ଯାହା କିଛି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ନିଜର ଅଲଗା ଅଲଗା ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାନ୍ତୁ । ଅତ୍‌ଫାଲ୍ ମାନଙ୍କର ଅଲଗା ବନାନ୍ତୁ । ଏବେ ତ ଆପଣଙ୍କର ନିକଟରେ ବହୁତ ଯାଗା ଅଛି । ଅନେକ ହଲ୍ ରହିଛି । ଲାଇବ୍ରେରି ବି ଅଛି । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ନିଜ ନିଜର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ବନାଇପାରିବେ । ଏହିଭଳି ପୁରା ଫ୍ୟାମିଲି ଗୋଟିଏ ଦିନ ମସ୍ଜିଦ୍ ଆସିବେ, ଯଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ବାହାନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କି କେବେ ଅନ୍ସାର୍, କେବେ ଲଜନା ଓ କେବେ ଖୁଦାମ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ନିମନ୍ତେ ବାରମ୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ହେଉଛି ଓ ଆମର ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚ

ହୋଇଯାଉଛି ବୋଲି ।
ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ନିଜର ସାତଟି ହଲ୍‌କାରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ଆକ୍ତିଭ୍ କରନ୍ତୁ । ଏପରି ସେକ୍ରେଟାରୀ ତରବିୟତ୍ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରେମର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇପାରିବେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆପତି ଅଭିଯୋଗ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତକ୍ଫା (ନିଷ୍ଠାଧର୍ମ ପରାୟଣତା) ନଥିବାରୁ ଆପତି ଅଭିଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ହଜୁର୍ ଫସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି-

ତକ୍ଫା ଯେହି ହେଁ ଯାରେ କେ
ନଖୁଡ୍ କୋ ଛୋଡ୍ ଦୋ
କିବରୋ ଗୁରୁର୍ ଓ ବୁଖୁଲ୍ କି
ଆଦତ୍ କୋ ଛୋଡ୍ ଦୋ

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯେଉଁ ଜମାତି ଜଳସା ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସିରତୁନ୍ ନବା ସ:ଆ:ସ, ଜଳସା ଯୋମେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ, ଜଳସା ଯୋମେ ମୁସଲିହ୍ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଓ ଜଳସା ଯୋମେ ଖୁଲାଫତ୍ । ଏହା ତ ସବୁ ଏକାଠି ହୋଇଥାଏ । ସାରା ଜମାତ୍ ଏହି ଜଳସାରେ ସାମିଲ୍ ହୁଅନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଜେଲି ତନଜିମ୍ ନିଜର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ହିଁ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ଆପଣ ଏଠାରେ ହୋଇଥିବା ଜଳସାରେ ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥାନ ବତାଇଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଲଜନା ଓ ନାସରାତ୍‌ଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକା ଅଛି । ଅନ୍ସାର୍ ଓ ଖୁଦାମ୍ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଆପଣ ମାନଙ୍କର ଏହି ଇଜ୍ତିମାଜ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଯୋଗୁ ଯଦି ସମସ୍ତେ ଆସୁଥିବେ ତେବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଫ୍ୟାମିଲି ଗୁଡ଼ିକର ଏହା ସଂସ୍କାରର କାରଣ ହେବ । ଏଠିକାର ପରିବେଶରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହିଭଳି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

ଏ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମିର୍ ସାହେବ୍ ତେନଫାର୍କ୍ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନିୟମିତ ଗସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଅମିର୍ ସାହେବ୍ ନିୟମିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମନା କରାଯାଉଛି ତେବେ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସନ୍ତୁ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏହା ରହିଛି କି ସଲାମ୍ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଉତ୍ତର ମିଳୁନାହିଁ ତେବେ ଫେରିଯାଆନ୍ତୁ । ଆଁ ହଜୁର୍ ଶ:ଆ:ସଙ୍କର ଜଣେ ସାହାବି କେବଳ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଘର ମାନଙ୍କୁ ଯାଉଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି କେଉଁଠାରୁ ସଲାମ୍ ଉତ୍ତର ନମିଳିବ ବା ସେ ଘରେ ମନା କରିଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଫେରିଆସିବି । ଏହିଭଳି ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅମଳ ହୋଇଯିବ ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଉମ୍ମୁରେ ଆମା ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ମାମଲା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଉମ୍ମୁରେ ଆମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଝଗଡ଼ାର ନିଷ୍ପତି କରିବାର ନୁହେଁ ବା କେବଳ କଜାର ନିଷ୍ପତିକୁ ଲାଗୁ କରାଇବା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ଏକ ଆନୁସଂଗିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଉମ୍ମୁରେ ଆମା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଉ । ଲୋକମାନଙ୍କର ରୋଜଗାର, ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାରରେ ଲଗାଇ ସାହାଯ୍ୟ

କରାଯାଉ । ଯେଉଁମାନେ ବେକାରୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କାମ କରିବାର ସଠିକ୍ ରାସ୍ତା ବତାଯାଉ । ତାଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଯାଉ । ଆପଣ ନିୟମକାନୁନୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ ତା ମୁତାବକ ଅମଳ କରନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ଯଦି ତରବିୟତ୍ କାମ ଆକ୍ତିଭ୍ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଉମ୍ମୁରେ ଆମା ଓ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲକ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯାଏ ଓ ଏହିପରି ତରବିୟତ୍ ବିଭାଗ ଆକ୍ତିଭ୍ ହୋଇଯିବା ଯୋଗୁ ମୁରବୀ ମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯାଏ ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତାଲିମକୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ କି ଆପଣ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ତାଟା ଏକତ୍ରିତ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ରେକର୍ଡ୍, ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର କାଉନ୍ସିଲିଂ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କର ଗାଲତ୍ ହେଉ । ଯଦ୍ୱାରା ଯୁନିଭରସିଟିରେ ସେମାନେ ଠିକ୍ ବିଷୟ ବାଛିପାରିବେ ଯାହା ଆସନ୍ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ- ଆପଣ କିଛି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେଇ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କର କାଉନ୍ସିଲିଂ କରାଇପାରିବେ ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ସନଅତ୍ ଓ ତିଜାରତ୍‌କୁ ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାମ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାନ୍ତୁ । ଏଭଳି ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ କିଛି ନା କିଛି କାମ କରନ୍ତୁ । କାମ କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ନ୍ୟାସନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲ୍ ନିଜର ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବତାଇଲେ କି ୨.୧ ମିଲିୟନ୍ କ୍ରୋନର୍ ହେଉଛି ଆମର ବଜେଟ୍ । ଚାନ୍ଦା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୧୮୯ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୧୨ ଜଣ ଚାନ୍ଦା ଆମ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ୭୭ ଜଣ ମୁସି ଅଛନ୍ତି । ଚାନ୍ଦା ଆମ୍ ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ନଅ ଲକ୍ଷ କ୍ରୋନର୍ । ଯେବେ କି ମୁସି ମାନଙ୍କର ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ସାତେ ସାତଲକ୍ଷ କ୍ରୋନର୍ । ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ଅ:ବ:ଅ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ଆୟ ହିସାବରେ ଚାନ୍ଦା ଆମ୍ ଓ ଚାନ୍ଦା ଓସିୟତ୍‌ର ଜାଏଜା ନେଲେ । ଜାଏଜା ନେବା ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ କହିଲେ କି ଏଠାରେ ମୁସି ମାନଙ୍କର ଆମଦାନୀ କମ୍ ଅଟେ । ଚାନ୍ଦା ଆମ୍ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଆମଦାନୀ ହେଉଛି ଅଧିକା । ଯେବେ କି ଦୁନିଆରେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ମୁସି ମାନଙ୍କ ଆମଦାନୀ ଅଧିକା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କମ୍ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ମୁସି ଧର୍ମ ପରାୟଣତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସରାହ ମୁତାବକ ଚାନ୍ଦା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଆପଣମାନେ ନିଜର ଧର୍ମ ପରାୟଣତାର ସ୍ତରକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଫୁର୍ ପୁଣି କହିଲେ- ମୁସି ମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ ଓସିୟତ୍ ପଢ଼ିବାରୁ ପାରାଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରି କରି ଦିଆଯାଉ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବତାନ୍ତୁ କି ଏହା ତ ସଠିକ୍ ସରାହ୍ ଅନୁସାରେ ମୁସି ଚାନ୍ଦା ଦିଅନ୍ତୁ ବା ପୁଣି ନିଜ ଓସିୟତ୍‌କୁ କ୍ୟାନ୍ସଲ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଫସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି ମୋତେ ଏକଥାରେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ କି ଅର୍ଥ

କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । ଇଶ୍ଵର ଦେଉଛନ୍ତି । ହଁ ଯିଏ ଦେଉନାହିଁ ସେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ କି ସେ ମାଲି କୁରବାନୀ ଓ ଚାନ୍ଦା ନଦେବା ଯୋଗୁ ଖୁଦାଙ୍କ ଦୟା ଓ କରୁଣାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହୁଛି । ଆପଣ ନିଜ ସମ୍ପର୍କ କରି ଏହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଚାଲନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ- ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତାର ଚାନ୍ଦାକୁ ଏହ୍ଵାନ (ଅନୁଗ୍ରହ ସ୍ଵରୂପ) ଦେଉଅଛି ତେବେ ସେ ନଦେଉ । ଖୁଦାତାଲା ତ ଏହା କହୁଛନ୍ତି କି ତୁମ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ଏହ୍ଵାନ (ଅନୁଗ୍ରହ) ରହିଛି ଯେ ସେ ତୁମକୁ ଇମାନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ଇମାନ ହେଉଛି ଏହା କି ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଓ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସାନିଧ ପ୍ରାପ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ।

ଆତିସିନାଲ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲିକୁ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ହିଦାୟତ୍ ଦେଇ କହିଲେ କି ଲୋକମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ବତାନ୍ତୁ କି ମୋ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଚାନ୍ଦା ଆଡକୁ ଓ ଏହାର ମିଆର୍ (ସ୍ତର) ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବି । ଯଦି ଆପଣମାନେ ସରାହ ମୁତାବକ ଚାନ୍ଦା ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ନିଜର ଚାନ୍ଦାକୁ ଠିକ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଚାନ୍ଦାର ସଠିକ୍ ସ୍ତର ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବା । ସ୍ତରୀୟ ସାହସ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଚାଲନ୍ତୁ ।

ଆମଲାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ବେନାମା ଚିଠି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ-ବେନାମା ଚିଠି ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ସନ୍ ନିଆଯାଏନାହିଁ । ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଫେରାଇ ଦେଉଛି କି ଏହାଦ୍ଵାରା ଅମାର୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଓହ୍ଵଦାଦାର୍ମାନେ ଏହା ଜାଣିପାରିବେ କି ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିଛି, ଏହିଭଳି ନିଜର ଇସ୍ଲାହ କରିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଇବେ । ପରିବେଶରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଵଭାବ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ । ଫିତ୍ନା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଠିକଣା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ । ପୁଣି ହଜୁର୍ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ କି ଯେତେବେଳେ ଆମେ କୌଣସି ଆପତି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛେ ବା କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନଙ୍କର ସ୍ଵଷ୍ଟାକରଣ ଦେଉଛେ ଓ ହଜୁର୍ଙ୍କୁ ଚିଠି ପଠାଉଛେ ତେବେ ଆମକୁ ଏ ଭୟ ଲାଗିଥାଏ କି ଏଠିକାର ଇନ୍ତେଜାମିଆ ଆମକୁ ଜମାତରୁ ବାହାର ନକରିଦିଅନ୍ତୁ । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଖଲିଫାଏ ଓହ୍ଲୁଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ହେଉଛି ଆପଣମାନଙ୍କର ବଦ୍-ଜନି (କୁଧାରଣା) । ଯେଉଁମାନେ ଜମାତରୁ ବାହାରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସାମା ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ହକ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କର ହକ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ମାରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜମାତରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଏ । ଏହାଠାରୁ କମ୍ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ମିଳେ ତାହା ହେଉଛି ତାଙ୍କଠାରୁ ଚାନ୍ଦା ନିଆଯାଏ ନାହିଁ । କୌଣସି ଓହ୍ଵଦା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏନାହିଁ ବା ଜମାତର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ୍ କରାଇଦିଆଯାଏନାହିଁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜାମେ ଜମାତ୍ (ଜମାତର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ବିଷୟରେ କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଆପଣ ଜନ୍ମଗତ ଅହେମହା ଓ ଆପଣଙ୍କର ବୟସ ୬୪ ବର୍ଷ ହେଲାଣି କିନ୍ତୁ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାତି ନିଜାମ୍ ବିଷୟରେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଓ ଆପଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି କି ଖଲିଫାଏ ଓହ୍ଲୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ନିଜ ମୁଣ୍ଡରୁ ଏହି ଭଳି ମୂର୍ଖ ଭାବନାକୁ ବାହାର କରିଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ-ବେଳେବେଳେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ମୁଁ ଓହ୍ଵଦାଦାର୍ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇସାରିଛି କି ମୋ ନିକଟକୁ ସଠିକ୍ ରିପୋର୍ଟ୍ ପଠାନ୍ତୁ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତହକିକ୍ କରି ଓ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପଠାନ୍ତୁ । ଫଳତଃ କାହାକୁ ଭୁଲ୍ରେ ଦଣ୍ଡ ନମିଲୁ । ଯଦି କେବେ ଏପରି ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ଭୁଲ୍ ରୂପେ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯାଏ ତେବେ ପରେ କମିଶନ୍ ଜରିଆରେ ତହକିକ୍ କରାଇ ଯିଏ ଅସଲରେ ଭୁଲ୍ ଥିବ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଖୁଦାଙ୍କ ନିକଟରୁ ରହମ୍ ଓ ଫଜଲ୍ (ଦୟା ଓ କରୁଣା) ମାଗିବା ଉଚିତ୍ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଅପରାଧରେ ଧରାପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଅପରାଧ କରିନଥିଲା । ଏଥିରେ ସେ ଖୁଦାଙ୍କୁ କହିଲା କି ହେ ଅଲ୍ଲା! ମୋତେ ନାୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଅଦାଲତରେ ନିଷ୍ପତି ତେଲା ଓ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଗଲା । ସେ କହିଲା କି ମୁଁ ତ ନ୍ୟାୟ ମାଗିଥିଲି । ଏଥିରେ ଇଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମକୁ ଦୟା ଓ କରୁଣା ମାଗିବାର ଥିଲା । ତୁମେ ନ୍ୟାୟ ମାଗିଥିଲ ସେଥିଯୋଗୁ ତାହା ତୁମକୁ ମିଳିଗଲା । ତୁମେ ଅମୁକ୍ ସମୟରେ ଅମୁକ୍ ପ୍ରାଣୀକୁ ମାରି ଦେଇଥିଲ । ଏହା ହେଉଛି ତାର ଦଣ୍ଡ, ଯାହା ତୁମକୁ ମିଳିଲା ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ- ଆଁ ହଜୁର୍ ତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ କିଛି ସାହାବା ମାନଙ୍କର ମୁକାତିଆ (ଏକ ଘରିଆ) କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ସାହାବାମାନେ ମସଜିଦ୍ ଯାଉଥିଲେ । ଆଁ ହଜୁର୍ ତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଜର ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଖ୍ଲା ଘୁରାଇ ଆଣୁଥିଲେ । ଜଣେ ସାହାବା ବର୍ଷ୍ଟନା କରୁଛନ୍ତି କି ମୋତେ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଛନ୍ତି କି ନଦା କରମ୍ ସ:ଆ:ସ ମୋତେ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ନିଜର ଚେହେରାକୁ ଯେବେ ଉପରକୁ ଉଠାଉଥିଲି ସେତେବେଳେ ନଦା କରମ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଜ ମୁହଁକୁ ଅଲଗା ଆଡେ ବୁଲାଇ ଦେଉଥିଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଏହାଥିଲା ଆଁ ହଜୁର୍ ତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିକଟରେ ଇସ୍ଲାହ (ସଂସ୍କାର) କରିବାର ଶୈଳୀ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ବହୁତ ପ୍ରେମର ସହିତ ଉଲ୍ଲ ସାହାବା ମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଇସ୍ଲାହ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ।

ସେହି ସଦସ୍ୟ ଜଣକ ପୁଣି କହିଲେ କି ମୁଁ ମୋ ପୁଅକୁ ମନା କରିଦେଇଛି କି ଏବେ କୌଣସି ଚିଠି ଲେଖିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନହେଉ କି ଏହା ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯାଉ ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଯଦି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ରୋକିବେ ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ବଦ୍-ଜନି (ଖରାପଧାରଣା) ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଦୂରତା ବଢ଼ିବ ଓ ନେଜାମ୍ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବେ । ଏହା ମନେରଖନ୍ତୁ କି କୌଣସି ନିଷ୍ପତି କାହାର କହିବା ଦ୍ଵାରା ହୋଇନଥାଏ । ଆଁ ହଜୁର୍ ତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏହା କହିଥିଲେ କି ଯଦି କେହି ଭୁଲ୍ ନିଷ୍ପତି କରିବ ତେବେ ସେ ନିଜ ପେଟରେ ନିଆଁ

ପୁରାଇବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ତ ସେ ନିଜ ପେଟରେ ନିଆଁ ଭର୍ତ୍ତି କରୁଥିବ ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ଯଦି ଦ୍ଵିତୀୟ ପକ୍ଷଟି ପଛକୁ ଫେରିଯାଏ ତେବେ ଏହା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ନିଜର କ୍ଷତି କରିଥାଏ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର କହିଲେ-ଏହିପରି ନିଷ୍ପତି ମନୁଷ୍ୟର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବାର କାରଣ ହୋଇଯାଏ ।

ନ୍ୟାୟନାଲ୍ ମଜଲିସ୍ ଆମେଲା ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ଡେମ୍-ମାର୍କିର ଏହି ମିଠି ଦିନ ୧:୫୦ ରେ ଶେଷ ହେଲା । ଏହାପରେ ମଜଲିସ୍ ଆମେଲାର ସଦସ୍ୟମାନେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗୁପ୍ ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ସୈଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ବହୁତ ସ୍ଵେଚ୍ଛର ସହିତ ଆମଲାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଲେ ।

ଏହାପରେ ଦିନ ଦୁଇଟାରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ନୁସରତ୍ ଜାହାଁ ମସଜିଦ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ନମାଜ୍ ଜୋହର୍ ଏବଂ ଅସର ଜମାକରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ୍ ପାଠ ପରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ ।

କୋପନ୍-ହେଗେନ୍ (ଡେମ୍-ମାର୍କି)ରୁ ବିଦାୟ ଓ ମାଲ୍-ମୋ (ସ୍ଵିଡେନ୍)ରେ ଶୁଭାଗମନ

ଆଜି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ଡେମ୍-ମାର୍କିର ଗସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା ଓ କୋପୋନ୍-ହେଗେନ୍-ରୁ ମାଲ୍-ମୋ, ସ୍ଵିଡେନ୍ ନିମନ୍ତେ ଗସ୍ତ କରିବାର ଥିଲା । ମୋକରମ୍ ମାମୁନ୍ ରସିଦ୍ ସାହେବ୍ ଅମିର୍ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଵିଡେନ୍, ମୋକରମ୍ ଆଗା ଯେହିୟା ଖାନ୍ ସାହେବ୍ ମୁବଲିଗ୍ ଇନ୍-ତାୟ୍ ସ୍ଵିଡେନ୍ ଓ ମୋକରମ୍ ମନ୍-ସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ସଦର୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଵିଡେନ୍ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମାଲ୍-ମୋରୁ ଯାଇ କୋପୋନ୍-ହେଗେନ୍-ରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ସ୍ଵିଡେନ୍-ରୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଗାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଵିଡେନ୍-ରୁ ଆସିଥିଲା ।

ଡେମ୍-ମାର୍କି ଜମାତ୍-ର ଲୋକମାନେ ଦିନ ଦ୍ଵିପ୍ରହରରେ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାପାଇଁ ମସଜିଦ୍ ନୁସରତ୍ ଜାହାଁଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ମହିଲା ଓ ପିଲାମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ପୁରୁଷମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଛୋଟ-ଛୋଟ ଝିଅପିଲାମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ବିଦାୟ ସଂଗୀତ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ୫:୦୫ ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ଓ କିଛି ସମୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଜମାତ୍-ର ଲୋକମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବିତାଇଲେ । ଏ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ନଜମ୍ ପଢୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ମହିଳାମାନେ ହଜୁର୍ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ହାତ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଉଥିଲେ ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ଅ:ବ:ଅ ଦୁଆ କରାଇଲେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଲ୍-ମୋ ନିମନ୍ତେ ଗସ୍ତ କଲା । କୋପୋନ୍-ହେଗେନ୍ ଠାରୁ ମାଲ୍-ମୋର ଦୂରତା ହେଉଛି ୪୫ କି.ମି. । କୋପୋନ୍-ହେଗେନ୍ ଓ ମାଲ୍-ମୋ ମଝିରେ ସମୁଦ୍ର ରହିଛି । ତା ଉପରେ ୧୬ କି.ମି ଲମ୍ବା ପୋଲ୍ ତିଆରି କରାଯାଇ ଏହି ଦୁଇ ସହରକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ପୋଲ ପାର ହେବା ପରେ ଯେଉଁ କ୍ଷଣ ହଜୁର୍ ସ୍ଵିଡେନ୍-ର ସାମାରେ ଦାଖିଲ୍

ହେଲେ ଏଠାରୁ ସ୍ଵିଡେନ୍ ପୋଲିସ୍ ଗାଡ଼ି ଆସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏସ୍କର୍ଟ୍ କଲା ଓ ମାଲ୍-ମୋର ଜମାତି ମର୍ଜିକ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାର ସମସ୍ତ ରାସ୍ତା ପୋଲିସ୍ କ୍ଲିଅର୍ କରି ଚାଲିଲା ।

ହଜୁର୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫ୍-ତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ସ୍ଵିଡେନ୍ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଦ୍ଵିତୀୟ ଗସ୍ତ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହଜୁର୍ ୨୦୦୫ ମସିହାର ୧୧-୧୯ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵିଡେନ୍ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆଜିର ଦିନଟି ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଵାଡେନ୍ ପାଇଁ ବହୁତ ମୋବାରକ୍ ଦିନ ଥିଲା । ହଜୁର୍ଙ୍କ ପବିତ୍ର ପାଦ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସ୍ଵିଡେନ୍-ର ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏହି ବୈଭବକୁ ସ୍ଵାଡେନ୍ ଜମାତ୍ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବାବରକତ୍ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଯାତ୍ରା ଉନ୍ନତିର ନୁଆ ନୁଆ ଦ୍ଵାରକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିବା ବାଲା ହେଉ । ଆମିନ !

ଏବେ ମାଲ୍-ମୋ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ କି ମୋଟର୍ ଡ୍ରେଗ୍ ଦୂରରୁ ହିଁ ମାଲ୍-ମୋ-ଠାରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଵାଡେନ୍-ର ଦ୍ଵିତୀୟ ମସଜିଦ୍ “ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍” ର ବିଶାଳ ଓ ବ୍ୟାପକ ଦୁଇ ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟାଲିକା ନିଜର ମିନାର୍ ଓ ଚମକୁଥିବା ଗୁମ୍ଫା ସହିତ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖଣାହାରାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସେ ତା ଆଡକୁ ଭିଡ଼ି ନେଉଛି ।

୬:୧୦ ରେ ହଜୁର୍ ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ ମାଲ୍-ମୋ (ସ୍ଵାଡେନ୍)ରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ, ଯେଉଁଠି ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସ୍ଵିଡେନ୍-ର ସଦସ୍ୟଗଣ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ଭବ୍ୟ ସ୍ଵାଗତ କଲେ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପୁଅ ଝିଅମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ସ୍ଵାଗତ ସଂଗୀତ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ । ଅହଲଉଁ ଓ ସହଲଉଁ ଓ ମରହବାର ଧ୍ଵନି ଚାରିଆଡେ ଗୁଞ୍ଜରଣ ହେଉଥିଲା । ମହିଳାମାନେ ହଜୁର୍ଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ନିଜ ହାତକୁ ହଲାଇ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଉଥିଲେ । ହଜୁର୍ ଗାଡ଼ିରୁ ବାହାରିବା କ୍ଷଣି ସଦର୍ ଜମାତ୍ ମାଲ୍-ମୋ ମୋକରମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଦାଉଦ୍ ଖାନ୍ ସାହେବ୍ ଓ ମୁବଲିଗ୍ ସିଲ୍-ସିଲା ମାଲ୍-ମୋ ମୋକରମ୍ ତାହେର୍ ହୟାତ୍ ସାହେବ୍ ଏବଂ ମୁବଲିଗ୍ ସିଲ୍ ସିଲା ଲୁଲିଆ ମୋକରମ୍ ରିଜୁଆନ୍ ଅଫ୍-ଜଲ୍ ସାହେବ୍ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଇଲେ । ହଜୁର୍ ଅନୁଠ୍ଵର ନିଜର ହାତକୁ ଉଠାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅସ୍ଵସ୍ଥାମୋ ଆଲୈକୁମ୍ କହିଲେ ଓ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଆଜି ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାଗତ କରିଥିଲେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମାଲ୍-ମୋ ସ୍ଥାନୀୟ ଜମାତ୍-ର ସଦସ୍ୟଗଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଜମାତ୍-ରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ମାଲ୍-ମୋ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଗୋତନବର୍ଗ୍-ରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକେ ୨୮୮ କି.ମି ଷକ୍ ହୋମ୍-ରୁ ୬୧୫ କି.ମି ଓ ଲୁଲିୟା ଜମାତ୍-ରୁ ୧୫୧୦ କି.ମି-ର ରାସ୍ତା ଅତିକ୍ରମ କରି ଲୋକେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏମାନେ କେବଳ ହଜୁର୍ଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଓ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଆକାଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ତାଙ୍କୁ ବିତାଇବାର ମିଳିଯିବ ବୋଲି ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ହଜୁର୍ଙ୍କ ପଛରେ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏ ସୈଭାଗ୍ୟ ଓ ଏ ବୈଭବ୍ୟର ଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମୋବାରକ୍ କରନ୍ତୁ ।

ଆମିନ! ଠିକ୍ ୯ଟା ସମୟରେ ହଜୁର୍ ନିଜ ଆବାସ ସ୍ଥଳୀରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ଓ ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିବା କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସର ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ । ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ ପୁରୁଷ ଓ ଲଜନା ମାନଙ୍କର ହଲ୍ ବ୍ୟତୀତ ଲାଇବ୍ରେରି, ନୁମାଇସ୍ ହଲ୍, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ମିଶନ୍ ହାଉସ୍, ମଲ୍ଟି ପର୍ଯୋଜ୍ ହଲ୍, ମୁବଲିଗଙ୍କ ଆବାସସ୍ଥଳୀ, ଜମାତର କିଚେନ୍ ଓ ଗେଷ୍ଟ ହାଉସ୍ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କାମ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ଗୃହ ଇତ୍ୟାଦିର ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆସନ୍ତା ରିପୋର୍ଟରେ ଆସିବ ।

୯:୧୫ ରେ ହଜୁର୍ ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ରେ ପହଂଚି ନମାଜ ମଗ୍ରିବ୍ ଓ ଜସା ଜମା କରି ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ କରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ନିଜ ଆବାସସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

୧୧ ମଇ ୨୦୧୬ (ବୁଧବାର)

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ୪:୧୦ ରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ମସଜିଦ୍ ମେହମୁଦ୍ରେ ପହଂଚି ଫଜର୍ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ ପରେ ହଜୁର୍ ନିଜ ଆବାସ ସ୍ଥଳୀକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ସକାଳ ୧୧ ଟା ସମୟରେ ହଜୁର୍ ଦଫ୍ତର ଆସିଲେ । ସ୍ଥିତେନ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ **Helena Bohm Nilsson** ସ୍ଥାନୀୟ ଖବର କାଗଜ **Skanska Dagbladet** ର ପ୍ରତିନିଧି ସାଉଥ୍ ସ୍ଥିତେନ୍ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଖବରକାଗଜ **Sydsvenskan** ର ପ୍ରତିନିଧି ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ **Jens Mikkelsen** ଏବଂ ସ୍ଥିତିଶ୍ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ରେଡିଓର ପ୍ରତିନିଧି **Anna Bubenko** ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ନେବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ଓ ପ୍ରିଂଟ୍ ମିଡ଼ିଆର ଏହି ଚାରିଜଣ ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣ ଜଣ କରି ହଜୁର୍ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ନେଲେ ।

ସ୍ଥିତିଶ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ର ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଇଂଟରଭ୍ୟୁ

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସ୍ଥିତେନ୍ ଟେଲିଭିଜନ୍ର ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଇଂଟରଭ୍ୟୁ ନେଲେ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ ଜଣକ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କି ଏହି ମସଜିଦ୍ ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟା ପାଇଁ କଣ ଅର୍ଥ ରଖୁଛି ?

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ମସଜିଦ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ମୋମିନ୍ ମାନଙ୍କୁ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବା । ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଆସୁଛି କି ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ତା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା । ତେଣୁ ଆମର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମୋମିନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କି ସେ ହକ୍କୁଲ୍ଲାହ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ହକ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରୁ ଓ ଏହି ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି ଅହେମଦା ମୁସଲମାନ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଦିନରେ ପାଂଚବେଳା ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ ଓ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ ଓ ଜୁମା ପଢ଼ିବେ । ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ କମ୍ୟୁନିଟିର ଲାଭ ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏକାଠି ହେବେ । ଓ ବେଳେବେଳେ ମିଳାମିଶା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ହେବେ । ପୁଅ ଓ ଝିଅମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । ମଲ୍ଟି ପର୍ଯୋଜ୍

ହଲ୍ରେ ନିଜର ଖେଳ ଖେଳିବେ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫଙ୍କ୍ସନ୍ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏଠାରେ ନିଜ ପ୍ରକୃତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ଏକାଠି ହେବା ।

ସେ ପୁଣି ପଚାରିଲେ କି ମସଜିଦ୍ ଏହି ଅଜ୍ଞାତୀୟା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କର ମତ କଣ ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଏହି ଅଜ୍ଞାତୀୟା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ମୋ ମତରେ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଜ୍ଞାତୀୟାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ । କାରଣ ଏହି ମସଜିଦ୍ ନକସା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ ଡିଜାଇନ୍ କରାଯାଇଛି ।

ଏହାପରେ ସେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ କି ଆପଣଙ୍କର ମିଶନ୍ କଣ ଅଛି ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟା ମୁସଲିମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ତାହା, ଯାହା ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ପୂର୍ବରୁ ବତାଇଥିଲେ । ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ଆଖିରି ଜମାନା (ଶେଷମୁଗ) ରେ ଯେବେ ମୁସଲମାନ ମାନେ ଇସଲାମର ଅସଲ ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯିବେ ଓ ସିଧା ରାସ୍ତାରୁ ଦୂରେଇଯିବେ ସେ ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକଟ ହେବ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବ ଏବଂ ସେ ଇସଲାମର ପୈଗମ୍ବର ନବା ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ମାନିବା ବାଲା ହେବ ଓ ସେ ମସିହ୍ ହେବ ଓ ମେହଦା ବୋଲାବେ । ସେ ମୁସଲମାନ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବ କି ଅସଲ ଇସଲାମ୍ କଣ ଅଟେ ଓ ସେ ସମଗ୍ର ମାନବ ଜାତିକୁ ଗୋଟିଏ ଝଣ୍ଡା (ପତାକା) ତଳେ ଏକତ୍ରିତ କରାଇବ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଓ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏ ସମାଜରେ ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଓ ଭାଇଚାରକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ପୁଣି ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଏଠାରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ନୋଗାନ୍ ଶୁଣିଲି । ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣ ମୋତେ କିଛି ବତାଇବେ କି ?

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର କହିଲେ ଯଦି ଏ ସ୍ନୋଗାନ୍ ‘ମହବତ୍ ସବ୍ କେ ଲିଏ, ନଫ୍ତରତ୍ କିସି ସେ ନେହିଁ’ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛ ତେବେ ଏହା ହେଉଛି କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଓ ଇସଲାମ୍ର ସାରାଂଶ । ଇସଲାମ୍ର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି । ଆମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରେମ ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ଦରକାର । ପବିତ୍ର କୋରାନ କହୁଛି କି ନିଜ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କର ।

ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ପ୍ରେମ କଣ ? ସ୍ନେହ ଓ ସହାନୁଭୂତିର ନାମ ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରେମ ହିଁ ଅଟେ ଆମେ ଚାହୁଁନାହିଁ କି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦୟାରେ ଦୟିତ ହେବ । ଏହା ପ୍ରେମର ଭାବନା ତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯିଏ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଆମର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଆମେ କାହାକୁ ଶତ୍ରୁବୋଲି ମଣୁନାହିଁ । ପ୍ରେମର ବହୁତ ସ୍ତର ରହିଛି । ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ, ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଇଁ, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ଓ ମା’ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ସ୍ତରର ପ୍ରେମ ରହେ । ଏ ସବୁ ପ୍ରେମର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ

ସଂସାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ କରୁ ଓ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ପହଂଚାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସହାନୁଭୂତି ରଖୁଛୁ ।

ଏହାପରେ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଆପଣଙ୍କର ଭାବନା ସେହିସବୁ ସୁବକ ମାନଙ୍କ ସମୟରେ କଣ ରହିଛି ? ଯେଉଁମାନେ ଏଠି ମାଲ୍ମୋ ଏବଂ ସ୍ଥିତେନ୍ରେ ଆଇ.ଏସ୍.ଆଇ.ଏସ୍ରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆଇସିସ୍ କଣ ? ଏହା ଏକ ସଂଗଠନ ଅଟେ, ଯାହା ତଥାକଥିତ ମୌଳବାଦୀ ନେତାମାନେ ନିଜର ଲାଭ ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ସୁବପିଡ଼ାକୁ ନିଜ ସହିତ ମିଶାଇ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲୋଭ ଦେଉଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯେବେ ସେମାନେ ମରିଯିବେ ତେବେ ଜନ୍ମଦତ୍ତ ଯିବେ । ଯଦି ବଂଚିଯିବେ ତେବେ ଇସଲାମ୍ର ସେବା କରୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କହିଛି କି ପୈଗମ୍ବରେ ଇସଲାମ୍ ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ଶେଷ ମୁଗରେ ଲୋକମାନେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକଟ ହେବେ ଓ ଆମର ଏ ବିଶ୍ୱାସ କି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ମିର୍ଜା ଗୁଲ୍ମାମ୍ ଅହେମଦ୍ ଅଫ୍ କାଦିଆନ୍ ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । ଏପରି କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏହି ସଂଗଠନରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଚରମପନ୍ଥୀର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ବିପରୀତ । ଏହି ଲୋକମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ସେହି ମହିଳା ପତ୍ରକାର ଜଣକ ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଆପଣଙ୍କ ଜମାତ୍ ନୁଆ ସୁବପିଡ଼ାକୁ **ISIS** ରେ ସାମିଲ୍ ହେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ କଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଜମାତ୍ ଅହେମଦାୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ତ ରଖୁନାହିଁ ଓ ଆମ ଜମାତ୍ ଭିତରୁ କୌଣସି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏ **ISIS** ରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଥିବ । ଆମେ ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ଲୋକ ଏବଂ ଆମେ ନିଜ ଜମାତ୍ର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ, ପୁଅଝିଅମାନଙ୍କୁ, ପିଲାଦିନୁ ଏହା ଶିଖାଉଛୁ କି ସେମାନେ କିପରି ଶାନ୍ତିପ୍ରିୟ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସଲାମ୍ର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପକୁ ରଖୁଛୁ । ତେଣୁ ଅହେମଦାୟାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମିଳିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର କଥା ଉଠୁଛି ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ରୂପେ କହୁଛୁ କି ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ଖୁଲାଫ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆମ କଥାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ସରକାରକୁ କହୁଛୁ କି ଏ ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତ୍ନ । ତେଣୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି କାନୁନ୍ ବନାଇବାକୁ ହେବ ବା ଏପରି ଚେଷ୍ଟା

ଓ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ସୁବକମାନେ ଚରମପନ୍ଥୀ ସଂଗଠନରେ ସାମିଲ୍ ହେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବେ ।

ସେହି ମହିଳା ପତ୍ରକାର ଜଣକ କହିଲେ ଆପଣ ଏ ଡିବେଟ୍ ବିଷୟରେ ତ ଶୁଣିଥିବେ, ଯେଉଁଥିରେ ମୁସଲମାନ ନେତାମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବା ପାଇଁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ?

ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ମୋ ନିକଟରେ ଏହା କୌଣସି ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ । ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଉନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିଳା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ନିଜର ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଆମେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଯୋଗୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଉନାହିଁ । ମୁଁ ବେଳେବେଳେ ନଇଁଯାଏ, ଯାହା ହାତ ମିଳାଇବା ଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ବିଷୟ । ହିନ୍ଦୁମାନେ ହାତଯୋଡ଼ି ନମସ୍କାର କହିଥାନ୍ତି, ଜାପାନୀ ମାନେ ନଜପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଦୁନିଆର ବିଭିନ୍ନ ଜାତିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଥା ରହିଛି । ନାଇଜେରିଆରେ କିଛି କବିଳା ଏପରି ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ମୁଖିଆ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଉ ନା କାହିଁ । କିଛି ଆଫ୍ରିକିୟ କବିଳାର ମୁଖିଆମାନେ ଯେବେ ଆମ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ଆମର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କେ ଜଳସାଧ୍ୟାଳାରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହା କହିଥାନ୍ତି କି ଆମ ନିଜର ଶୈଳୀ ଓ ପ୍ରଥା ଅଲଗା ଅଟେ । ଆମେ ଏହା କରିବୁ ନାହିଁ, ଆମେ ଏପରି ବସିବୁ, ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବୁ ନାହିଁ ଇତ୍ୟାଦି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ କରିଥାଉ । କାରଣ ସେମାନେ ଆମ ଦେଶରେ ଆମର ଅତିଥି ହୋଇ ଆସିଥାନ୍ତି । ଯଦି ଆପଣ ଏହା କହିବେ କି ନିର୍ଣ୍ଣିତ ରୂପେ ଆପଣ ମୁସଲମାନ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେବେ କି ଆପଣମାନେ ସୁରୋପରେ ରହୁଛନ୍ତି ଓ ସୁରୋପର ଏହିଭଳି ପ୍ରଥା ରହିଛି କି ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଯାଏ ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛି । ଆମେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିଥାଉ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ କି ହାତ ମିଳାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଏ । ମୁଁ ପୁଣି କହୁଅଛି କି ମୋ ହୃଦୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ରହିଛି ।

ସେହି ମହିଳା ସାମ୍ବାଦିକ ଜଣକ କହିଲେ କି ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯଦି ଆପଣ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ନମିଳାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସମାଜରେ ଠିକ୍ ରୂପେ ଇଂଟିଗ୍ରେଟ୍ କରୁନାହାଁନ୍ତି ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ହଜୁର୍ ଅନୁଷ୍ଠର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଆପଣ ଇଂଟିଗ୍ରେସନ୍ର କଣ ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରୁଛନ୍ତି ? ମୁଁ ବହୁତ ରାଜନୈତିଜ୍ଞ ମାନଙ୍କୁ ଏହା ପଚାରିଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇଂଟିଗ୍ରେସନ୍ର ସଠିକ୍ ସଂଜ୍ଞା ବତାଇପାରି ନାହାଁନ୍ତି । ମୋ ନିକଟରେ ଇଂଟିଗ୍ରେସନ୍ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନିଜ ଦେଶ ସହିତ ପ୍ରେମ କର ଓ ଆମ ବିଶ୍ୱାସ ମୁତାବକ ଦେଶ ସହିତ ପ୍ରେମ କରିବା ଆପଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଅଂଶ ବିଶେଷ

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୫ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ୍ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂଚ, ଅଂଚ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ପଢ଼ିନେବେ ।

EDITOR

Qamarul Haque Khan
Sub-Editor : Maqsood Ali Khan
Mob : (+91) 9437128786
e-mail :odiabadar@gmail.com

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750

The Weekly Qadian

ସାପ୍ତାହିକ ବଦର
କାଦିଆନ

Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516

Postal Reg. No.GDP-40/2017-2019 Vol.3 Thursday 10 May 2018 Issue No.19

MANAGER

NAWAB AHMAD
Tel : +91 -1872-224757
Mobile. : +91 - 94170-20616
e-mail :managerbadrqnd@gmail.com

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହଜରତ୍ ଅମିରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ଦେନମାର୍କ ଗସ୍ତ-ମଇ ୨୦୧୭ ର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତା

୧୦ ମଇ ୨୦୧୭ ମଙ୍ଗଳବାର
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ୪ଟାରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ମସଜିଦ୍ ନୁସରତ୍ ଜାହାଁରେ ପହଞ୍ଚି ଫଜର୍ ନମାଜ ପଢ଼ାଇଲେ । ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିଜର ଆବାସକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ସକାଳ ବେଳା ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଦଫତର ଡାକ, ଚିଠି ଓ ବିପୋର୍ଟସ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଖିଲେ ଓ ହିଦାୟତ୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଜଣେ ରେଡିଓ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କର ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଇଂଚରଭ୍ୟୁ

ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ମୁତାବକ ସକାଳ ୧୦:୩୦ରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ ଦଫତରକୁ ଆସିଲେ । ତେନମାର୍କର ରେଡିଓ ଚ୍ୟାନେଲ୍ **Radio-24 syv** ର ପ୍ରତିନିଧି ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ ରିଶି ରଶିଦ୍ ସାହିବା ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅଙ୍କର ଇଂଚରଭ୍ୟୁ ନେବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ ଜଣକ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା କଲେ କି ଆପଣ ନିଜକୁ ଅହେମଦୀୟା ଜମାତ୍ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ଇସଲାମରେ ଗୋଟିଏ ଏପରି ଯୁଗ ଆସିବ କି ମୁସଲମାନ ମାନେ ଇସଲାମର ଅସଲ ଶିକ୍ଷାକୁ ଭୁଲିଯିବେ ଓ ଇସଲାମର କେବଳ ନାମ ହିଁ ବାକି ରହିଯିବ । ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ନିଜର ଅସଲ ଅବସ୍ଥାରେ ତ ରହିବ କିନ୍ତୁ ତା ଉପରେ ଅମଳ ହେବନାହିଁ ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଭୁଲ୍ ଅର୍ଥ କରାଯିବ । ଯେବେ ଏହିପରି ଯୁଗ ଆସିବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ମୁସଲମାନଙ୍କ ହିଦାୟତ୍ ନିମନ୍ତେ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରାଇବେ । ଆମର ଏହି ବିଶ୍ୱାସ କି ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଯେଉଁ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଓ ଇମାମ୍ ମେହଦୀ ଇସଲାମକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାର ଥିଲା ସେ ଆସି ସାରିଛନ୍ତି ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀଙ୍କ ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନ/ନିଦର୍ଶନ ବତାଇଥିଲେ ତାହା ସବୁ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଛି ।

ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନେ ଏହା କହୁଛନ୍ତି କି ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ଦୁଇଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା । ମସିହ୍ ତ ଆକାଶରେ ବସିଛନ୍ତି ଓ ଶେଷ ଯୁଗରେ ଆସିବେ । ମେହଦୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଟ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ଯେବେ କି ଆମେ କହୁଅଛୁ କି ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଆସିବାକୁ ଥିବା ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀଙ୍କୁ ଜଣେ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେ କହୁଅଛୁ କି ଏ ସଂସାରକୁ ଯିଏ ଆସିଛି ସେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଜିବାତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ପ୍ରାକୃତିକ ବୟସକୁ ବିତାଇ ମରିଥାଏ । ଆମେ କହୁଅଛୁ କି ଯଦି ଏତେ ଲମ୍ବା

ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବାର କିଏ ହକଦାର୍ ଥିଲା ତେବେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରିୟ ନବୀ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଥିଲେ । ଆମେ ପୁଣି ଏହା କହୁଛୁ କି ହଜରତ୍ ଇସା ଆ:ସ କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇସାରିଛି ଓ ଯେଉଁ ମସିହ୍ ଆସିବାର ଥିଲା ସେ ଇସାଙ୍କ ଅନୁରୂପ ହୋଇ ଆସିବାର ଥିଲା ।

ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଏହା ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଥିଲା କି ଯେଉଁ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ଆସିବେ ସେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ ବନାଇବେ । ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ଯେଉଁଭଳି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଫିରକା (ଗୋଷ୍ଠୀ) ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେହିଭଳି ଇସଲାମରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଫିରକା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବେ ଓ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଫିରକା ଇସଲାମର ସଜା ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅମଳ କରିବ ଓ ସେ ଗୋଟିଏ ଜମାତ୍ ହେବ । ସେଥିଯୋଗୁ ଆମେ ନିଜକୁ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ବୋଲାଉଛୁ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ ଜଣକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ:- ଯେବେ ମୁଁ ଏଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ନିମନ୍ତେ ସୁନ୍ନି ଏବଂ ସିହା ଇମାମ୍ ଓ ଷ୍ଟଲାର୍ ମାନଙ୍କୁ ଡାକିଥାଏ ଏବଂ ଯେବେ ତାକୁ କହିଥାଏ କି ଆମେ ନିଜର ଏହି ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ରେ ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡାକିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛୁ ତେବେ ସେମାନେ ମନା କରିଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜ ଭଳିଆ ମୁସଲମାନ ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ:- ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପେଶଗୋଇ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛି କି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଥିଲେ-ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନବୁଓତ୍ (Prophethood) ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଏମ୍ ରହିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଚାହିଁବେ, ପୁଣି ସେ ଏହାକୁ ଉଠାଇନେବ ଓ ଖୁଲାଫତେ ଆଲା ମିନ୍ହାଜେ ନବୁଓତ୍ (ନବୁଓତ୍ରେ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନରେ ଖୁଲାଫତ) କାଏମ୍ ହେବ । ପୁଣି ଏହାପରେ ନିୟତି ମୁତାବକ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବାଦଶାହତ୍ କାଏମ୍ ହେବ । (ଓ ତାର ସମୟ ୩୦୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବା ହେବ) ଏହାପରେ ପୁଣି ପୂର୍ବଠାରୁ ବଳି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବାଦଶାହତ୍ କାଏମ୍ ହେବ । (ଆଉ ଏହି ଅଧକାରମୟ ଯୁଗ ୧୦୦୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ) ପୁଣି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ରହମ୍ (କରୁଣା) ଜୋସ୍ରେ ଆସିବ । ତା ପରେ ଖୁଲାଫତେ ଆଲା ମିନ୍ହାଜେ ନବୁଓତ୍ କାଏମ୍ ହେବ ।

ଉକ୍ତ ପେଶଗୋଇ ମୁତାବକ ତେର ସଦିର ଶେଷରେ ବା ତଉଦ ସଦିର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ପ୍ରକଟ ହେବାର ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ କହୁଛୁ କି ସେ ଆସିସାରିଛନ୍ତି । ଯେବେ କି ଏମାନେ କହୁଛନ୍ତି କି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହାଁନ୍ତି ।

ଆମେ ଏହା କହୁଛୁ କି ଆସିବାକୁ ଥିବା ମସିହ୍ ମେହଦୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନବୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଦୃଶ । ସେ ନବୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ହଦିସରେ ତାଙ୍କୁ ଚାରିଥର ନବୀଉଲ୍ଲାହ୍ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନବୀ) ରୂପେ ସମୋଧନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଶରୀୟତ୍ ସହିତ ଆସିଛି । କୌଣସି ନୂଆ ଶରୀୟତ୍ ନେଇ ଆସିନାହିଁ । କୋରାନ୍ ସେହି କୋରାନ୍ ଅଛି ଓ ଇସଲାମ୍ରେ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଅଛି । କୌଣସି ନୂଆ ଶିକ୍ଷା ନାହିଁ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଜିଲ୍ଲା (ଅନୁରୂପ) ରୂପେ ନବୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେବେକି ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ନବୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଏଖତଲାଫ୍ (ପ୍ରଭେଦ) ଅଛି ।

ଯଦି ଆପଣ ଏହା କହୁଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପରେ କୌଣସି ନବୀ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ତାହା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣ ଓ ତାର ଅଧିକାରକୁ ଶେଷ କରିଦେବାର କଥା ଅଟେ ଓ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏ ଅଧିକାର ରଖୁନାହିଁ କି ସେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ । ସୁତରାଂ ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଆମକୁ ମୁସଲମାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ।

ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ମୁସଲମାନ ନୋହୁଁ । କାରଣ ଆମର ଏ ବିଶ୍ୱାସ କି ଜମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କର ନବୀ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହୁଛୁ କି ଆମର ଏ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି କି ହଜରତ୍ ଅକ୍ଦସ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ହେଉଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନବୀ ଓ ଆପଣ ଆ:ସଙ୍କୁ ନବୀର ଏହି ଉପାଧି ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଜେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସଜା ଅନୁଗାମୀ ଓ ସଜା ଦାସତ୍ରେ ନବୀର ଏହି ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଭୁଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ ଜଣକ ପଚାରିଲେ କି ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ ତ ଏହା ଅଟେ କି ଇଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଓ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ୍ୱଲଲୁହୋ ଆଲୈହେ ଓ ସଲ୍ଲମ୍ ତାଙ୍କର ଶେଷ ନବୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆପଣ ଏହା କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ କି ମୁହମ୍ମଦ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ ନବୀ ବୋଲି । ଆପଣ ଏହା କୁହନ୍ତୁ କି ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାଲୁହୋ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାହ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଓ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ଦୂତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଳମାରେ ଏକଥା କୁହାଯାଇନାହିଁ କି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଶେଷ ନବୀ । ବାକି ଶେଷ ହେବାର ଯେଉଁ କଥା ଏଥିରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଜନ୍ ବୋଲି ସମୋଧନ କରିଛି ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏ ଅର୍ଥ କରୁଛୁ କି ଏହାର

ଅର୍ଥ ହେଉଛି ନବୀମାନଙ୍କର ମୋହର । ଆମେ ଏହାକୁ ମୋହରର ଅର୍ଥ ରୂପେ ନେଉଛୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମୋହର ବିନା ଏବେ କୌଣସି ନୂତନ ନବୀ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ ଆପଣଙ୍କ ମୋହର ସହିତ ଆସିପାରିବେ । ପବିତ୍ର କୁରାନ୍ ହେଉଛି ଶରୀୟତ୍ରେ ଶେଷ ପୁସ୍ତକ । ଏବେ କୌଣସି ନୂଆ ଶରୀୟତ୍ ନାହିଁ ଓ ଶରୀୟତ୍ ଆଣିଥିବା ଶେଷ ନବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ:ଆ:ସ ।

ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଖାତମୁନ୍ ନବୀଜନ୍ର ଏ ଅର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି କି ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ମୋହର ଲଗାଇ ନବୀର ଉପାଧିକୁ ସିଲ୍ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ନବୀ ଆସିବାର ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ । ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଏ ଅଧିକାର ନାହିଁ କି ସେ ଏହି ଆୟତର ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବ ଯାହା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ବିଶେଷ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ସିମାତ କରିଦେବ ଓ ତାର ହକ୍ ଓ ଅଧିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକି ଦେବ ।

ଜର୍ନାଲିଷ୍ଟ୍ ଜଣକ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କି ଯେବେ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ୍ ବୋଲି ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଏଥିରେ ଆପଣ କିପରି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଯେବେକି ଆପଣଙ୍କର ପାଖରେ ମସଜିଦ୍ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଓ ଆପଣ ସେହି ଏକ କୋରାନ୍ ପାଠ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣୁଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ କଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନେ ମୁସଲମାନ ବୋଲି ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି ?

ଏଥିରେ ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ- ଆଁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ କି ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧମାନେ ହଜରତ୍ ଇସା ଆ:ସଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ କି ତୈରାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ଆସିବା ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମହକୁଦ୍ ଥିଲା । ସେହିଭଳି ଏହି ଶେଷ ଯୁଗରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ନବୀ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିବ । ସମସ୍ତ ନିଦର୍ଶନ/ଚିହ୍ନ ପୂରଣ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ।

ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେ ଇସଲାମ୍ରେ ସତ୍ୟତା ଓ ବାସ୍ତବିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରସାର କରୁଅଛୁ । ଫଳତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲୋକେ ଆମ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହେଉଛନ୍ତି ।

ହଜରତ୍ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ-ଏବେ ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ କି ୧୮୮୯ ମସିହାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କାଦିଆନ୍ ଭଳି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଗ୍ରାମରେ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ହେବାର ଦାବି କଲେ ଏବଂ ଏହି ଘୋଷଣା କଲେ କି ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରତିଶୃତ ମସିହ୍ ଓ ମେହଦୀ ଯାହାଙ୍କ ଆସିବାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା-୭ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...